

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Contractus

[Straßburg], nicht nach 24. Aug. 1473

Secunda pars

[urn:nbn:de:bsz:31-333209](#)

ergo labores manuaz nostraz ut beatissimus Hic in p̄sentu
p̄ ḡram et bñ fiat nobis i futuro p glām Adquā glām null2
pt pueinre n̄ inuentus fuerit scriptus i libro vite vñ apocc.
ij. Qui n̄ ē in li. vite scriptus missus ē in stagnū ignis Sume
t libz grandē libz vite q̄ est xp̄us deus nr̄ ipse ē forma vite
n̄re lege ergo libz istū et studeas diligent i eo primo et p̄n-
cipalit vt addicas te subicere creatori tuo in vā obedientia
et obliquancia mandator̄ dei. Et memētote fr̄es kr̄mi xp̄s ne
p̄deret obedientiā pdidit vitam vt dicit sanctus bern. Ergo
primo et p̄ncipalit liber nr̄ sc̄z xp̄s voluit scribi tanq̄ incera
vt c̄nderet naturale obediaz et duclibilitatē respice ergo in
facie xp̄i tui vt sc̄o addicas exēplo eius laborare Et ac̄ten
de quantas labores pro te sustinuit et quō fatigatus fuerit
sudavit sanguineū sudore no solū pustulas s̄ etiā vulnera i
manibus et pedibz habuit Sitivit p̄mīo amore et fatiga-
tione cor suum bñdictū in cruce lassum fuit et cū magna vo-
ce expirauit pdicauit docuit factō vbo et exēplo oībus for-
mā tbuit laborādi vñ ioh. xiii. Exemplū em̄ dedi uobis vt q̄
admodū ego feci ita et vos faciatis ergo nō solū voluit scri-
bi tanq̄ incera vt c̄nderet naturale obediaz s̄ etiā ut ostē-
deret se esse lucis materiā Dicebat ergo ioh. ix. Quā diu in
mūdo sum lux mūdi sum glō Non solū aut xp̄us lumē erat in
mundo s̄ et sp̄ usq; ad oīsumacōz seculi p̄fidē ē cū electis et
est tps opandi ergo cū lucē habetis credite i lucē et fidē ve-
strā opibus oīdite vt fili⁹ lucis sitis Studeatis igit̄ diligen-
ter i libro n̄ro vite et ponatis eū an oculos cordis vñ et le-
gi i eo oīa necessaria saluti tue Adqđ hortat dñs. d. Sume
tibi libz grande zc et hoc tm̄ de primo p̄ncipali.

Secunda pars.

Secunda ps p̄ncipalis istius matie de oīractibz
erit de impignorantibus et viciālicys Pro quo
sciendō q̄ xp̄us qui ē liber vite q̄ oīa viuēcia p
ip̄m facta sunt et sine ip̄o factū ē nichil Job. 1.

Sciens q̄ scriptura incera facta delevi p̄t deleri Ido sc̄dō
 voluit scribi tanq̄ in pelle alba sc̄z i pergamo ut oñderet
 sue nature mundiciā et vite sanctitatē Candor est em̄ lucis
 etne et speculū sine macula dei maiestatis et pmago bomta-
 tis illi2 Sapi. vii. itelligif Candor ē lucis etne i quo videſ
 pater Qui videt me vidz et pr̄em ioh. iiiij. Et ē speculū sine
 macula qui p̄ctm non fecit nec iuentus est dolus in ore eius
 1. pet. ii. Et ē etiā pmago bomtatis illius id ē plena repren-
 satio sc̄z sanctissime trinitatis ergo clamaf cottidie m̄ missa
 Sctūs. S. S Et quare dī ter sanctus q̄ s̄m Bona ventura
 ieractatu q̄ vocaf luaria bonauen. q̄ incipit in medio eccie
 ca. viij Noticia dei ē noticia triū p̄sonar̄ cū vnitate essencie
 vñ tres sunt q̄ testimoniu dant in celo p̄r vñm et sp̄us scūs
 et h̄p tres vnum sunt Et sequit Sicut in deo eterna ē etm-
 tas p̄sonar̄ cū vnitate essencie ita in dō hūano tres naſe cū
 vnitate p̄sonae et iste sunt due radices fidi quas qui ignorat
 nichil credit ut corpus aia et deitas Sanct2 xp̄us sc̄m habz
 corpus Sctūs xp̄s Sanctā h̄z aiaz Sctūs xp̄s sanctā h̄z dei
 tate Sctūs exterius Sctūs interius Sctūs supius Hec ille
 Ecce xplicē sanctitatē in xp̄o pp̄t qđ non in merito dī plena
 repn̄tacio sc̄z sanctissime trinitatis Consida nūc rogo si potes
 sanctitez xp̄i qui ē nr̄ liber vite et tunc repies q̄ iō voluie
 scribi tanq̄ in pelle alba ut oñderet nature sue mundiciā et
 vite sanctitatē Disce puer dū tempus hēs q̄ non redif hora
 tpa p̄tereunt more fluentis aque Et sume t liby grandeſ et
 actende cum studio quo scriptus est tanq̄ in pgameno cum
 tribus stulis ferreis In mamb2 et pedibus ad oñdendū no-
 bis suam xplicē sanctitatē sc̄z corporis anime et deitatis et sic
 erectus in alto pulpito sc̄e crucis s̄m hūamitatem Pone igitur
 hunc liby sc̄z xp̄m obsecro añ oculos cordis tui i tuere et re-
 spice ut nunq̄ recedat de anima tua amarissima passio eius
 Hoc ipse cum toto affectu desiderat ergo postq̄ dixit iltō
 Job xiiij. Quis michi det ut exarentur in libro stilo ferreo

Intellige in cordibus hominum fortis anima. q. d. Quis michi dedit
ut scribant sermones mei stilo ferreo in cordibus hominum tam fortis
anima ut nunquam recedat de memoria eorum sic ego pro eis stilis
ferreis in manib[us] et pedibus scriptus et cruci affixus sum ad
manendum cum eis usque ad consumacionem seculi sed posset aliquis di-
cere qui sunt h[ab]itantes s[er]mones quos deo scribere stilo ferreo Ita
fortis in corde meo ut nunquam recedant de memoria mea r[es]pondeat
nisi alios sermones quos Christus fecit scribere pronuntiavit istos duos
videlicet vulpes foueas habent et volucres celi modos filiorum autem
hominum non habentes caput suum reclinet Luc. ix. Et istud versus Christus
dicit. Omnes ex uobis qui non renunciat oibus quod possidet non potest meus
esse discipulus luc. xiiiij Et quislibet fidelis dominus habens spiritum in suo
corde hos sermones ad operari et ad permittendam paupertate
eius tantum spalit auari et inclinati ad ista tristalia et mundana
domini istos sermones exarare stilo ferreo et fortis anima in corda eorum
ne a Christo repellantur Sicut iste ad quibus primus sermone fecit. d.
vulpes foueas habentes filiorum autem regum Legitur enim ibi quod ambulantibus
scilicet Christo cum discipulis et turbis in via dixit quidam ad illum Se
quar te quo cum ieris Nicodemus de gemitu. Sic dicit. glorias sequeris
meum et fieri eius discipulus ut ei offeret petitis facie di missa
facula sicut et aliis Christi discipulis et sic per opacorum miraculorum
posset acquirere lucrum ut Christus maneat gloria quod intendebat asseque
se opacorum miraculorum dixit ergo domine sequar te quo cum ieris
et io ad repellendum istud prauum discipulum ut Christus ex exemplo vul-
pis Christi fraudulencia lucrandi quam cupiditate incendebat et ex-
emplo volucris Christi glori excellencia quam in amorem appetebat
Dixit ergo ad illum vulpes id est intendentes fraudulenter lucra-
di habentes. id est cordis dolositates et duplicitates et volu-
ctates celi id est vanum gloriam cupidi quod admodum volucris in altum vola-
tis sunt corde elati habentes modis id est cogitationes et affectiones
superbas in quibus morantur sicut aures in modis suis filiorum autem hominum
scilicet Christus non habentes rabi caput suum reclinet scilicet italibus id est in frau-
dulentibus et superbus Et quod fraudulentibus et superbis es tu filius

hominis nō habet sicut ubi possit quiescere Hec mīco. de goē
Vbi sunt mō nobiles nī fici vām gloriōsi et auari q̄ volunt
saluari esse discipuli xp̄i et a xp̄o xp̄iam appellari Et p̄ca²
antirp̄i Ut dicit Galffer q̄ vulpes sunt xp̄t astucōz et volu-
eres xp̄t eoz vanā glā; p̄mo bñ vulpes dū ip̄i cū eoz dolo-
sitate volunt palleare usurā in tracub² eoz subnoīe pigno-
ris ergo de illis modo dicendō est Et primo i quo statu sunt
Sed o de pena eoz s; se nō emendāt et pem̄teāt. Quantum
ad primū di. He, de. h. Qui tenet p̄pecūnia mutuata castra
villas dom² vineas et huīoi fruct² expensis deducit in for-
tem non cōputat cōiter oīns īstatu dampnacōis sunt Datec
q̄ stant in pctō mortali cū manifeste usurā omittāt Hec ille
et Job, de erfordia v̄tus q̄z iuris doctor in tabula sui iuris
ca. de usuris l̄ras sic dicit impignore fructis deductis primo
expensis q̄ null² casus īcūemire p̄t q̄ hoc genus deductōis
impedit nec tñ fruct² p̄cepti dñt cōputari ī sortē s; etiā q̄
papi p̄tueāt ca. de pignoratia actioe li. ij Hec ille Hic
applica usq̄ ad dictū aug², vbi dicit filius hoīs non hēt vbi
caput suu reclinet sc; in fide tua. vulpes em̄ foueas bñt in
corde tuo q̄ dolosus es. volucres celi bñt m̄dos ī corde tuo
q̄ elat² es dolosus et elat² n̄ me seqr̄is quō em̄ dolosus se-
quit simplicitatē Hec ille Hoc ē q̄ xp̄s clamauit ī cruce. d.
Deus me² deus me² ut quid dereliqui me. Legit em̄ ī libro
vite xp̄i pte et ca. Et q̄ vna cā fuit quare sic clamauit quia
om̄es discipuli eius tunc exaderant a fide nec non clamauit
exp̄aci sanguis ta multipliā d̄ pdicōe q̄ considerauit q̄ p̄ciū
sue redempcōnis m̄tot homībus īgratis annichilarū debuit
Hec em̄ s̄m ibñ. maiore dolorē ei itulit quā oīns pene quas
extūsice protulit magnā em̄ paciebat exteri² amaritudinē s;
tongo pl² cruciebat interius xp̄t nostrā īḡtitudinēz Vnde
hugo iducit eū īcruce sic loquente Cerne hō qd prote pa-
nor vide penas quib² affior vide clavos quib² afedior et
cum sit tant² dolor extenor Int² tamen planetus ē grauior

puna usurarii

cam immigratum dum te expediat **H**ec ibi quafī d. **D**um me totum dedi pro te non inuenio tñ ite ubi filii hois caput suu reclinet et qz nullū petn impunitu **V**ideam2 igit̄ qua pena tales pumant. **N**cta ergo scđo de sp̄lici pena m̄t alias qz dñs punit usurarios s̄m mḡm i summa vicioꝝ d̄ vicio usura. viij. ubi dicit. qz una pena ē inter alias qz usurarius ncn hz ptatez restituēti usuras suas vult em̄ dñs ut cū re furtua cōprehēdat et suspendat. **E**t notand̄ qz raro accidit qz usurarius usuras restituat qz vel prodiḡ est et tñ expendit qz restituere nō p̄t vel auar̄ ē et iō non vult restituere vel lic̄ non sit auar̄ vel prodigus tñ sibi poci placet i elemosinaꝝ c. libras dare qz. c. solidos restituere vñ compatur auarus cuius vasi i quo dñ. reponunt hñci vñ foramē p̄ qz dñ mitunt nec p̄dē pñt retrahi opt̄ etiaꝝ vas illō dfringi ante qz retrahent pecunie. **S**ic etiā de usurario. **I**lli em̄ de qua habuit non restitueret s̄z forsitan paupibz daret nec etiā illud facit n̄ in morte sua vñ seneca. **A**uar̄ nunq̄ bñ facit n̄ in morte. **S**z exemplo latronis nullus d; suā pñiaꝝ differre ad mortē qz priuilegia paucorū non faciunt legē cōem et pauci sunt qui in morte vere peniteat. **N**ā sicut monstruosuz esset qz lopus caudā ouis br̄et ita m̄nstruosuz esse videt̄ qz vita mala bono fine claudat. **H**ec i vita xp̄i pte scđa ca. lxiij. **A**lia pena ē qz usurarp et eoz filip sibi i inferno in inuicē maledicent. **D**icit p̄ filio maledict̄ sis fili qz xp̄t te sum i istis tormentis fui etiā usurari ne tu esles pauper cui ecōuerso dicet filius p̄mo tu p̄ maledict̄ sis non em̄ n̄ male dgregates michi diuicias nō male dregatas deseruassem eas. **N**d hoc p̄t referri qz legit̄ **Eccia. xl.** **D**e p̄e impio qrunf filip qm̄ xp̄t illū sunt i obprobriū. **U**ltima pena usurarioꝝ erit pena dampnacōis etne. **C**uius maḡtudo iſinuat **Eze. xxij.** **U**surā et sup habūdanciā accepisti et auare propios tuos calumpnaberis meis oblitus es ait dñs deꝝ. **E**cce complisi manꝝ meas sup auariā tuā quā fecisti. **C**oplosa manu et nō palma apta p̄cūiac

Dñs vſutarium et merito qz ipſe manus comploſas habuit et
non aptas ad paupes hec oia m̄gr in ſuīa vicioꝝ hic appli-
ca. Nunc audi ſhm ſhmonē qz debes ſcribere i eoꝝ euū cum ſu-
lo ferreo id ē forti ſnīa. Ois eruobis inq; xp̄s qui n̄ renūciat
omibꝫ q possidꝫ non p̄t meus eſſe diſcipulꝫ glō. Hoc diſtat
m̄t renūciare oibꝫ et relinqre oia qd renūciare ouenit om̄
bus q liate vtunt mūdanis q possident vt tñ mente tendat
ad etna. Relinqre tñmodo ē pfectoꝝ qui oia t̄plia poſtpo-
nunt et ſolis etm̄s inherent. Hec glō rē. Id c̄co kr̄ni. Si nō
poſſumꝫ oia relinqre et in altissima paupertate ſeq xp̄m q nō
habuit vbi caput ſuū bñdictū reclinaret vt faciūt pfecti. Ne
nūciemꝫ tñ oibꝫ vt nō ſumus vulpes dolofitate et auaricia
nec volucres māni glā et ſupbia. Sz ſumꝫ ſimplices et humi-
les diſcipuli xp̄i bonoꝫ xp̄iam vt ſic enſeamꝫ p bona t̄palia
qz nō amittamꝫ etna et hoc tñ de ipignoratoribꝫ. Pro ma-
ion declaracōe h2 ſhmonis ſez xp̄us dicit. Ois ex uobis q non
obrenūciat omibꝫ q possidet nō p̄t meus eſſe diſcipulꝫ. Et
ſciend qz i prima pte vite xp̄i ca. lñij. Legit qz ē duplex diſci-
plimatꝫ xp̄i. Unus eſt neccitatis et ſic i primitua eccia om̄es
dicebant diſcipuli q nūc dicunt xp̄iam. Aliꝫ eſt ſuperoga-
tioꝫ quo quis xp̄m ſequit̄ i ſilys euāgelicis. Primo diſci-
plimatui neccitariū ē renūciare oibꝫ q̄tū ad affectū ne q̄s
ita afficiat ad bona t̄palia et poſponat etna et amore t̄pa-
liū ſupatus ordine puerlo creaturā diligat ſup creatorem.
Sed o aūt diſciplimatui neccitariū eſt oia relinqre non ſolum
quantū ad affectū ſz etiā q̄tū ad rē in affectu. Sic apli oia
relinqrunt p voluntanā paupertatē. N̄ ergo om̄es tenent cīa
relinqre quātū ad affectum n̄ pfecti voti q̄ paupertatis ſunt a-
ſtricti. Om̄s vō tenent renūciare omibꝫ quantū ad affectuz
ne plus afficiant ad iſta quā ad dñm. Hec in vita xp̄i appli-
ca rē. Audite ergo vt ſcribatis cū ſilo ferreo forti ſnīa et illū
ſhmonē xp̄i i corda vīa ſez nolite ſolliciti eſſe dicētes. Cvi d
manducabimꝫ aut qm̄d bibemꝫ aut quo apiemur. Vbi dicit

Diſcipulam 6 200

Sollicitus ne

Crisostomus q̄ dicitur sollicitati esse non inde est q̄ opare S;
nolite rebus mūdanis mentē affigi attingit eīm aliq; opantē
michil sollicitatū esse et s̄m eundē Si pro necessarys n̄ optet
esse sollicitatos qua pena digni erūt q̄ pro supfluis nō dormis
unt et aliena rapiūt Hec ille Nota ergo aplm ad roma. viii
dicentē Prudencia carnis mors ē glō etna id ē dign2 ē mor
te etna qui h̄z prudenciā carnis qd̄ ē cū studio suo implet q̄
carmis sunt appetēdo bona tpalia quā fugiendo mala et cū
naturas rex tm̄ sequit̄ qd̄ est ḡue p̄ctm̄ hec glō et allemand
de allex. di. Qui p̄ prudenciā carnis studiose procurat que
sunt carnis moris spūalit̄ Nūc audi q̄ di. H̄em. de. b. Ois
inq̄ sollicitudo prouisiua qua q̄s mitis se oīno certificare d̄
sufficiēcia rex utiliuz pro vita sua ex prudencia seculi vemit.
S; manifestum ē q̄ empco reddituū ad vitā sufficiēciā ta
lē includit Si ergo empco reddituū ad vitā est sollicitudo
prouisiua qua q̄s mitis se oīno certificare de sufficiēcia rerū
tpaliū q̄ sollicitudo vemit ex prudencia carnis Et prudencia
carmis ē mors sc̄ etna ut dictū ē videāt ergo illi i quo statu
seu piculo sunt q̄ h̄nt et procurauerūt sibi tali mō redditus
ad vitā Pro iformacōne igit̄ huiōi q̄rit̄ rit̄ liciū sit emere
et vendere reddit2 ad vitā r̄ndet̄ p̄rio q̄ no. Et sc̄do dicet̄
quō aliquib2 doctorib2 vilum ē d̄tranū Et quō vir sine scrupulo
eē p̄t illa empco reddituū ad vitaz eomō quo cōit fieri
osueuit r̄ndet̄ igit̄ ad q̄stionē q̄ no est liciū emere et ven
dere redditus ad vitā probat̄ p̄rio p̄ heim. de opa freq̄t̄ in
q̄ in tali d̄tractu emens timore deficiendi mot2 sollicit2 de
vite sue necessarys sollicitudine superflua quā prohibet d̄ns
Oat. vi. d. Nolite solliciti esse dicētes Quid māducabim2
aut bibem2 aut quo opiemur. Sūt nāq; multi tā solliciti ad
procurand̄ tales reddit2 tanto deficiendi timore ac si deus
de reb2 h̄uams nullā h̄ret prouidenciā vñ glō supra p̄dictuz
bonū euāgely est sollicitudo supflua ex vicō hoīm qn̄ fruct2
et pecunia plus q̄ necesse ē resuāt et dimissis spūalib2 illis

Vñ h̄uam sit emēt̄ r̄ndet̄

Sp̄. II. 2. sp̄. II. 2. sp̄. II. 2.

intenti sunt quasi de bonitate dei desperates et hoc prohibet vñ subdit. **H**ec em̄ oia gentes inquirūt id ē hoies mun-
 dam cū sollicitudine imoderata et immia inquirūt q̄ magis
 bona p̄n̄cia q̄ futura q̄runt et iō talis sollicitudo facit eos i
 fidelibus filēs. **S**imilit et videns reddit⁹ quantū dese ē mi-
 nus dare cupit de suo q̄ recipit de alieno sperās emptorem
 min⁹ victur⁹ vñ et si p̄t necessitatē h̄ndi patā pecunā illō
 abimicio fecit nō sperando ementē minus acceptur⁹ tñ si atin-
 git illū cīaus mori gaudet de illius morte p̄t luc⁹ qđ inde
 sibi prouem̄t vel si diu cius sup viuit dolet. **I**tē sepe attingit
 q̄ i tali distractu emēs se fingit deficiētē p̄fimo aut egritu-
 dime et vendēs ex hoc sperat luc⁹ suū et si postea emens ap-
 paruerit robustior et longeuior vendens displicencia h̄z de
 vita ipsius volens p̄cius eū esse mortuū q̄ viuū et ex vna p̄
 te ē decepcō et alia pte inuidia otra proximū et utrobiqz fit
 otra proxī caritatē ergo illicitū ē emere et vendere reddit⁹
 ad vitā. **H**ec ē sm̄a hem. opa. ex vna pte. **E**cō probaf q̄
 ille distractus sit illicitus p̄. **H**e. de. b. q̄ int̄ alia argumenta
 sic arguit iste distractus de quo agitur est vſurari⁹ igit̄ est il-
 licitus argum̄. probaf q̄ distractus in quo fieret pactum de-
 dando alicui presencialiter vbigra. c. libras et de recipien-
 do p̄ vñ ânos silr. c. lib. et. x. vlt manifeste eset vſurarius
 distract⁹ nemo dubitat mō ista quo adesse vſurariū oīno idē
 videt dare iā. c. lib. subpacto recipiendi in quolibz annorū
 vite decē lib. rō est q̄ i hoc cāu dans. x. lib. xj. âmis elapsis
 recipiat vlt̄ sorte. x. lib. et nō obstat q̄ successiue recipiat
 q̄ maioz vtiqz pietas fieret illi aquo emūt reddit⁹. jo. lib.
 pro. 100. si emens de toto expectaret vſqz ad finē dicti t̄pis
 sc̄ xj ânorū igit̄ r̄c. Arguit ulterius distractū emp̄cōis reddi-
 tuū ad vitā accedit spes et expectacō recipiendi vltra sorte
 igit̄ est vſurarius q̄ cōiter s̄m doctores. **S**ola spes huiōi fa-
 cit vſurariū h̄z assumptū patet q̄ p̄posito t̄pe p̄ quod emens
 recipiet successiue tantū quantū nunc dat. **C**ertū est q̄ ipse

2. 20. p̄t. 2. 20. p̄t. 2. 20. p̄t.
 2. 20. p̄t. 2. 20. p̄t. 2. 20. p̄t.
 2. 20. p̄t. 2. 20. p̄t. 2. 20. p̄t.

7. 20. q̄ p̄t. 2. 20. p̄t.

5. 20. q̄ p̄t. 2. 20. p̄t.

cupit et sperat ultra illud vivere sicut de hoc interrogatus i
dubitavit cuiuslibet confiteretur ergo ois talis sperat plus recipere
qua dedit vñ n ultra tm tps vivere sparet quare potius redi-
tus emere vellet qua pecuniam suam alicui secure repositam
successive consumere non videt nec est rō Et eodem modo i hoc
tractu venditor cupit de alieno gratis recipere spans cito
emptorem mortuum ob huc em receptis pncialit pecunias se ob-
ligat ad annuales redditus ut in pluribus repit Dat etiam
hic tractus multiplicat occasioe peccandi qz desiderando
mortem proximi expesse vel interpretatue et forte non nunquam etiam
mortem inferendo Cū igit hys modis et alijs ex tali contractu
plā mala sequantur et paꝝ vel nichil boni in re publica ipsas
erecta lege prohibend ē et iniurias misericordie sustinend
Hec b. de b. Itē pono cām qz aliquis dedit. 100. florenos
pro decē annuatim Tunc qro vel talis recipit x flo. de ipsis
100 vel nō si sic ergo usurā omittit qz illi florem n sunt talis
naturae qz producunt partū Qz sunt metallū sterile p btm ggo.
Puerit ergo vtꝝ 100 florem prompti plus valent qz centū
in 10 annis date sic qz oī anno decē et notū ē qz pecunia ipsa
quantū ē te se non ē res usū fructualis qz si iacerent centum
flo. mīsta p 10 annos nichil produceret dese Si ergo qz des-
di 100 promptos plus recipio qz dedi etiam si in centū annis
reciperē omī anno vnum flo. denudis centū floꝝ. usurā erit
quantūqz om̄es lucrat sit qz nō ex pecunie natura sed ex
sua industria lucrat Itē nec ex eo p̄t plus recipere qz si floꝝ.
retinuissest plus lucratus fuisset qz non dī vendere illō qd
non hz et p̄t impediri multiplicat ab habendo p btm thomā
scđa scđe. q. lxxviii. argum. et solucōe primi argumti Ter
cio qz illicitus ille tractus sit probat p doctorē sollēpnem
b. d. gaudano p̄io quolibz suo. q. xxxix. et scđo quolibz suo
q. xv. In p̄io quolibz suo. q. xxix. tractat illā qstionē vtꝝ
liceat emere redditus ad uitā Et arguit qz non liceat quia
vbiqz dat min⁹ sub spe recipiēdi maius usurā ē Hec ē em

natura distractus usurarii. **T**alis vero distractus est huius ergo
usurarius est ergo non licet oīo q̄ oīis usura illicita est. **N**ō pro
bacō; formā; tale argumentū ex dictis eiō in eadez q̄oē rbi
dicit q̄ usus nummi siue pecunie p̄ se est eius distractio seu a
lienacō igit̄ pro nummi locacō; nichil p̄t iuste ultra substan
ciā eius recipi q̄o si fiat ab aliquo ille acapit aliqd̄ pro quo
nichil dedit et ita cū suo alienū tollit q̄d̄ ē directō otra eq̄;
tatem naturalis iusticę omittatue. **I**n qua dī esse equalitas
cimoda in p̄cio dati et recepti. **E**t hoc ē q̄d̄ dic̄. **C**risostomus super
Obat. **E**t elecebat om̄s ementes et vendētes. **S**up om̄s inq̄
mercatores sp̄ malos plus maledictus ē usurarius q̄ mercā
tor dat illā ut nō illam repetit. **I**ste aut̄ postq̄ fenerauerit
et suū iterū repetit tunc alienū tollit cū suo. **I**dē si pro certa
summa pecunie ab ecclesys vel cōitatu2 pensiones acci
piant ad vitam sp̄e et expectacōe recipiendo aliqd̄ vlt̄ sorte
Hec em̄ solū facit usurā q̄ vltra datū aliqd̄ sperat s̄m q̄ a
perte dicit ganfredus in summa sua q̄ inq̄ de quibusdā qui
dant pecunias ecclesys et ab eis recipiunt certas possessiōes
tenēdo toto tpe vite sue credo dicit ipse q̄ illicit̄ ē distract̄
eo q̄ diu hoīes sperant viuere et sic totalit̄ distractentes cre
dunt se amplius pcepturos de prouentibus possessionū quā
sit pecunia q̄i dederūt. **S**ola aut̄ sp̄e distract̄ viaū usurariuz
ēt. **E**t subdit **H**. de gaudano. **E**sto enim q̄ faciat usurarius
distractū sub tali pacto. **N**e commodō tibi x lib. et reddas nichil
in fine anni duodeci q̄ si interim moriar nichil reddas alicui
ex parte mea et sors ipsa sit etia; tua. **N**unq̄ est plana usura
p̄t sp̄em sup̄ videndi et amplius p̄cipiendo non obstante du
bio mortis certe ita distractus ergo ille in quo emunt̄ reddi
tus ad vitā ut p̄dictū est cū sit inde informa cū isto ut usuz
est simpliciter usurarius nec in aliquo accusat̄ p̄t dubium
mortis memento. **S**z otra ut dicit opposens hoc consulūt re
ligiosi viri qui supponunt̄ esse p̄imitores religiosis feminis
ut beginis q̄d̄ non facerent nisi licatum esset ergo z̄c. **A**ntef

reprobatum est. **M**anu

Dēmetrib⁹ fabendus anno
sc̄wib⁹

no 3 credo p̄t obfice dī
r 17 vlt̄ reddas m̄ p̄

cum arguit in contrariū q̄ scitur viri religiosi et sapientes
dant osiliū emendi tales redditus religiosis femis ut begi-
mis Dico et firmiē credo q̄ si tale osiliū dant sapientes non
sunt s; ignorantia iuris naturalis i usurario tractu decepti
deciūt aias pmo ut verius credo licet forte aliquā i hoc de-
ciperint in longo tpe non fecerūt nec facient de cetero iā me-
lius īstructi et forte licet muliercule ad sui cupiditatis ex-
cusacōz tale cōsiliū a religiosis accepisse dicant mēclūf ī
hoc rē Doc totū. he. de gaudano Itē ī scđo quolibz. q. xv
ptractat idē hanc qōz videlicet. u. liceat vendere redditus
ad vitā Et arguit q̄ nullo mō licet vendere redditū ad vi-
tam qz nō licet emere redditū ad vitā vt dictū ē Et eadez ē
rō illiciti expte vendentis q̄ ē expte ementis qz emens plus
expectat a cape dō alieno ppartes successiue q̄ dedit de suo
sperando diuicius viuere postq̄ sorte recepit Et eadē ē rō ex-
pte vendentis expectat em̄ mm̄ dare de suo ppartes suc-
cessiue quā recipit simul de alieno sperādo q̄ emp̄or cīcīus
moriatur quā accepit vltra sorte Et subdit dicens Scio q̄
magm̄ viri idē sensūt īdicta qōe qd̄ ego s̄m q̄ dixerīt michi
dictū ē michi etiā aliquid, q̄ vidit duas bullas papales īm-
petratas contra ementes ad vitam restituendum perceptuz
vltra sorte Probat igif vlt̄i q̄ illiciti sit vendere reddi-
tus ad vitā. d. q̄ iusticia q̄ est moralis v̄tus medietas qdaz
est m̄t plus et mm̄ certa om̄utacōes et cōicacōis rex facie-
das hom̄i m̄t se ut est mutua duersacōe siue cōicatione natu-
rale s̄uent equitatē Nec īdebite subtrahat v̄m qd̄ addatur
alteri et sic fiāt ī equales et recedat ab equalitate quā pri
habuerūt m̄t se qn̄ neut̄ alteri oñdebat aliud quā mutuā ca-
ritatis dilectōz Jū illō qd̄ dicit aplūs Ad Ro. xiiij. Nem̄
quicq̄ debeat̄ n̄ vt ī vicē diligatis talis em̄ ē equitas siue
equalitas q̄ d̄z custodiri in mutuis ḳtractib⁹s m̄t hom̄ies et
hoc fit qn̄ neut̄ plus recipit qd̄ ē alterius q̄ det de suo Dico
igit q̄ qz ī mutuis ḳtractib⁹s om̄utacōis nullus voluntate

absoluta et sciens plus dare vellet q̄ recipere et si daret qd̄
amō iam coactū se sentiret ppter necessitatē emēdi alienū vel
vendendi suū uel pmodū pceptet deceptū se intelligeret, q̄
aut aquo q̄s obtinet quasi coactū et ita p extorsio; vel p ei2
nescientia et ita p decepcō; iuste obtinet igit̄ itali atractu
quo q̄s vendit redditus ad vitā intendit minus dare de suo
q̄ accipiat vel acceptur2 ē de alieno sp̄ans ut dictū ē illum
minus vietur. Dicendō ē idē cū eo q̄ di. Ganfred2 de emen
tib2 ad vitaz Sic em̄ vt ibidez dictū fuit ganfredus inq̄ q̄
de quibusdā q̄ dant pecunia ecclesys et ab eis recipiūt cer
tas possessioes tenendas tanto tpe vite sue Credo di. q̄ il
licitus sit atract2 eo q̄ hoies sperant diu viuere et sic talit
atrabentes credūt se amplius pcepturos de prouentib2 pos
sessionū q̄ sit pecunia q̄ deterūt Sic non video ego et for
te non video q̄ decipior et res alit se bz q̄ michi apparet q̄
hic dicendō sit d̄ vendentib2 q̄ hic de ementib2. Quid ergo
inq̄ ganfred2 de quibusdā qui accipiūt pecuniaz et dcedūt
certas possessioes tenendas toto tpe vite illorū aquib2 pe
cunia accipiūt Non video ait quo nō sit illicit2 atractus eo
q̄ hoies sperant alios cito mori sic talit atrabentes credunt
illos minus accepturos de prouentib2 possessionū q̄ sit pe
cunia q̄ dederūt vñ et si ppter necessitatē hñdi patā pecunia
istud ab initio fecerūt non sperando emētes min2 pcepturos
S; si attingat illos cic2 mori et numer2 p cipe nō video quo
titulo naturalis iusticie p̄t venditor tenere qd̄ sup ē pro quo
michil dedit Non em̄ rōe p accidens dedisset emptor aliqd̄
de suo nisi sperasset se pceptuz tantundē vel amplius de a
lienō Videf̄ ergo q̄ eque licitum sit vendere spe plus papi
endi sic emere eadē spe ergo rc̄ Incōtraruū est qm̄ facto ap
probat a multis et rō a nullo cont̄dicat et non uidet posse
n̄ esset licitū Dicendō ad hoc q̄ qui illud appbāt faciēdo ipsi
videant michi uidet q̄ p̄niciosum exemplū dant quod vero
addit̄ q̄ uerbo non atradicat dicendū ut credo q̄ hoc ido

Epilogus

est quia ad iudicium non deducitur et multa per pacientiam tollerantur. Hec oia supradicta in duabus proximis quibus diei. de gaudano Intollerabat hec oia scilicet quoniam H. opa dicit illum contractum esse illicitum propter superfluvia sollicitudinem quam prohibet dominus et ocludit quod frequentem in emptore est deceptio ex una parte et in venditore est iuria ex alia parte contra proximum et utrobiusque fit contra caritatem proximi. Et quod dicit. I. ioh. iii. Qui non diligit fratres debitor est mortis eternae recte. Intollerabat ne etiam quoniam dicit H. de de hoc quod ille contractus sit usurarius et ocludit quod plena mala sequatur ex hoc contractu et pax vel nichil bonum in re publica ergo ipse recta lege prohibendus est et introductus minus sustinendus. Sed tamen audistis doctorem sollemnem H. de gaudano Primo dicente quod oīno illicitum sit emere redditus ad vitam. Et secundo eadem ratione etiam nullo modo licitum esse vendere redditus ad vitam. Et ocludit quod si aliquis apparet in contrarium faciendo videat ipsi non dent exemplum preciosum. Pro quo nota dictum bene in homine de pauperitate sancti pauli. Si inquit Christus propter suum sanguinem dedit in precio redemptoris aīas nonne tibi videtur ignorare ab eo sustinere persecutorum quod suggestione maligna ex exemplo precioso scandalosa actio avertit ab eo aīas quas redemit et in salute impedit quod a iudeo quod sanguinem illum fudit. Hec ille. O utinam omnes religiosi qui fecerunt votum paupertatis per hoc attendentes ad prefectos quod relinquerunt oīa ut sapient id est cum ratione agnoscent picula illius contractus scilicet reddituum ad vitam. Et intelligunt quod et quamta mala ex tali contractu sequuntur. Ne nouissima prouiderent scilicet morte eternam scilicet multorum ruencium quod percipiunt preciosum ex eiuspli dicentes. Si esset male factum tales sancti et devoti religiosi viri non facerent unde Crisostomus nichil interdixit ecciam dei sic clericos laicos esse deteriores. Et si hoc est unde quantum putas tunc destruit scandalum vita religiosorum quod plusquam omnes status christianitatis tendunt ad prefectos unde Augustinus simpliciter autem fateor caritati vere coram domino deo nostro qui testis est super animam meam ex quo deo seruire cepi quoniam sicut illud

difficile sum exptus meliores q̄i qui in monasterio defecerūt
xxxvii. d. Quantulibet s; quid de illis qui dicunt religiosi
 et non proficūt neq; sunt pessimi rē. Rñdef q̄ tales p̄nt eē
 de quibus d̄r apoc. in. Vbi x̄pus ait Sicut ova tua q̄ necq;
 frigidus es necq; calidus utinā frigidus eēs aut calidus s; q̄
 tepidus es et necq; frigidus nec calidus incipiā te euomere
 de ore meo glō euomere id ē decensorio sanctoꝝ segregare
 Calidus ē qui feruens est in bonis opibus frigidus qui sim
 pliāt desistit a bonis opibus Tepidus qui medio mō se hēt
 itelligit O aioꝝ spes ē de frigidis quā de tepidis Et rō q̄
 tepidi securi ore recipiunt eo q̄z aliquid boni agunt et iō se
 non corrigunt s; frigiſi se esse p̄tōres cognoscūt et q̄ nō
 tona agūt iō cicius duertunt Tepidus euomif q̄n int̄iora p̄
 capitatur et in pemtens moris et a d̄soracio sanctoꝝ sepat rē
Applica Si ergo volum actēdere ad p̄fectorū ut proficiam
 in religionibz nr̄is vnuſquis qz s̄m professioꝝ sui ordīs et re
 gule tunc videam ne peat infirmus in nr̄a scia p̄t quē x̄ps
 mortu⁹ est et potissime ne quis assumet exēplū auaricie sibi
 cū auaricia sit radix om̄i malorū Terreat ergo nos fr̄es kr̄mi
 horribilis nr̄ia x̄pi dicētis Ve mūdo a scandalis impossibi
 le est vt non veniunt scandalū verū tñ. ve hoī p̄ q̄z scandalū
 venit q̄r quisquis scandalizauerit vnu ex illis p̄fūllis credē
 tibus i me bonū est ei magis si circūdaret mola azimaria col
 la eius vt dimergaf in profundū maris Mat. xvij Mat. ix.
Luce. xvij. vbi di. Crisoꝝ Dñs spālit monet discipulos de nō
 scandalizando q̄r typum gerebant tam religiosoꝝ q̄r platoꝝ
 quoꝝ scandalū attīm grauius est et p̄iculosus q̄r eoz factū
 magis trahit in exemplū Caneam ergo fr̄es kr̄mi ab illo illi
 ato distractu q̄r vix sine scrupulo esse p̄t illa empco reddituꝝ
 ad vitam eo mō quo cōiter fieri d̄sueuit vt dicit H. de bass.
Actende quid dicit aplūs. 1. Cor. viii. Si em̄ inquit q̄s vi
 dit eum qui habet sciaꝝ in p̄dolo recūbentē nōne scia eius
 cum sit infirma edificabif ad manducandum p̄dolachica et

Pibit infirmus in tua conscientia frater propter quod Christus mortuus est. **S**ic autem peccates in fratres et percutientes conscientias ipsorum infirmam in Christo peccatis qua propter si esca scandalizat fratrem meum non manducabo carnem in eternum ne fratrem meum scandalizem. **S**ic loco assimili. **S**i quis viderit eos quod relinquerunt omnia et tendunt ad perfectos propter voluntarie paupertatis votum et obediunt quod castitatis rendentes et ementes redditus ad vitam. **N**one conscientia eius cum sit infirma edificabitur ad faciendum talia et pibit infirmus in eorum conscientia propter quod Christus mortuus est. **S**icut autem peccates in fratres per mala et scandalosa exempla percutientes conscientias eorum infirmam in Christo peccantis. **R**uapropter si redditus ad vitam vendere vel emere scandalizat fratrem nostrum non habeamus redditus huius in eternum ne fratrem nostrum scandalizemus et hoc tamen de priore scilicet quod illicitum sit emere vel vendere redditus ad vitam eorum quo communiter fieri osueuntur. **C**uantum ad hominem scilicet quoniam iste distractus aliquo modo licatus est aduertendus quod dicitur deuteronomio xvij. iuste quod iustus est presequebitur ut viuas et possideas terram quam dominus deus tuus dedit tibi. **E**cce quod homines aliquos iste distractus scilicet reddituum ad vitam dominum licatus siue iustus vide ergo ut iuste prosequebitur non propter ab visione ipsorum reddituum siue propter defectum in circumspectionibus debitibus ipsorum distractus fuit iniustus et usurpatus et sic moriatis spiritualiter et perditas terram celestis gloriam daturam tibi a domino deo tuo. **P**ro quo notandum quod **D. opa** ponit talem conclusio dicens licet distractus emporiis et venditoriis reddituum ad vitam sit frequentius piculosus tam ementi quam vendenti. **N**on tam est dese viciosus seu illicitus. **P**rima pars conclusonis probata est supra. **Q**uod sedam pars probatur sic intali distractu propter iuxtam coem hominem estimacionem fieri talis adequatio in datu et acceptu copando utrumque ad usum hominem inquit nata sunt venire ut erunde nec dampnificare emes nec vederes primum potius utique lucrum vel aliquid consequatur vel etiam ut erunde res publica non accipiat detrementum sed accipiat incrementum et profectum. **S**ed talis adequacio in datu et acceptu ad hoc sufficit quod distractus emporiis et venditoriis sit iustus et licitus.

dummo ibi sint substancialia ad tractu requisita nec intuem
at fraus vel aliquod accidentale quod viciet tractu substantiam
igit illa psclusiois via consequencia nota de se sed antecedens per
erdictis in precedenti ca. de tractu quo emunt redditus prope
tui ut supra in prima pte principali. Nam in tali tractu propter ta
lis fieri adequatio ratione cuius fit tractus iustus et licet igit
tur a foro talis propter adequatio fieri in tali tractu ubi emu
tur redditus ad vitam. Hec ille. Hic dicit quoniam tractus reddi
tuus perpetuum debet fieri secundum doctorum ut supra signo tali
c. viii. Hoc etiam probat per doctorum sollemnem magistrum. h. d. gau
dano. viii. quolibet. q. xxvij. ubi dicit. quoniam pecunia tale quoniam est in
qua pse non cadit emptio et vendicio ut extremum secundum ut medium
ut usque. Et iuste ubique ut quicunque tradidit pecunia in tractu tam
quam extremum non tanquam medium emptoris et renditionis mutuo
tradidit propter quod spes accipendi aliquid pro huius pecunie tra
dite procul dubio secundum dictum Augustini. usura est quod dicitur. Si fenerauer
is hois secundum si mutuam dederis pecuniam tuam aquo plus quam dedisti
expectes non solum pecuniam sed aliquid plus quam dedisti. Siue illud
sit tritius cum siue vinum siue oleum siue quelibet aliud. Si plusquam de
disti expectes accipe fenerator es et in hoc reprobandum non
laudandus. xij. q. iii. Si feneraueris. Si ergo pecunia nu
da datur et nulla oino emptio et vendicio intuematur siue ut co
ta simul recipiatur post lapsus temporis et aliquod amplius de quo
nullus dubitat quoniam sit usura siue ut per quotam singulis annis re
cipiatur intentio plus recipiendi recepta sorte. Plus dico re
cipiendi uel quo pse ad vitam suam vel pse vel pheredes siue
successores suos ad vitam plurimum aut ad perpetuum procul du
bio non video quoniam sit usura nec enim quo datur emere tales reddi
tur ad vitam quam ad perpetuum non quoniam maior est cupiditas amplius
recipiendi ultra sortem ad perpetuum quam ad vitam. Nec in rei ver
itate est emptio licet sic solet applicari. Ut palliet vicuum quoniam
ut dictum est extrema habent tractus et obligacionis pse sunt pe
cumia simul data et per quotas recipienti sed est purum mutuum.

Si enim esset emptio et venditio ut vere posset dicitur quod pro data pecunia emerent redditus tunc optaret invenire contractum aliud per modum duos tractus circa rem aliam que se extremum natum est esse emperios et vendicatos ut videlicet res illa puta fundus aut mensura terre vel signata et determinata vel inde terminata in maiore mensura trecenta. Prior pecunia iusta ematur et deinde pro aliqua quota pecunie annuatim vel ad vitas vel ad perpetuum reuendatur vel hereditarie cedatur vel quota huius a tali ematur cui debet iure vendicatos puta quod fundum aut mensuram trecentum cotati alicet civitatis vel domini religiosorum pro certa quota pecunie annuatim in perpetuum reddende aut dedit perpetuate resuando sibi pro visu illos redditus. Si enim velit redditus istos vendere et omne ius quod habet in eis licet est alii quod emat eos nec reputabatur dare pecunias pro redditibus sed pro iure recipiendi quod ille habuit in recipiendo scilicet redditus illos profundo suo vel perpetuo visu eius. Ita quod ambo isti in recipiendo illos redditus reputantur eadem persona et vendicatos quam fecit primus reputatus feasse et secundus unde istis duobus modis licet emere redditus siue perpetuos siue ad vitam absque petendo. Nec emuntur redditus nisi in recuperacione alterius rei in quod per vendicatos et emperios res data ab emente eos mutuari potuit ut non proprie emanetur redditus vel pecunia pecunia sed pro re alia unde in obiliis factis ex solo modo tractus unum licet fieri alium non licet puta si unum vendit fundum suum pro aliqua quota pecunie in perpetuum solvende vel cedens perpetuate et redimet tandem pro usu et velit alii cedere pro certa summa pecunie Ius omne quod habet in recipiendo illam quotam in perpetuo bene licet emere. Si vero aliquis habet fundum obligeat fundum suum ad solvendum in perpetuos redditus equaliter quotam non licet quod hic nullius rei vendicio est sed sola obligacione fundi in pignus sed si iste prior emeret fundum ita quod suum esset possibiliter licet cedere vel reuerenter cedens et prodicta quota in perpetuum vel annuatim recipienda. Hoc henricus de gaudiano doctor sollemnis Ita dicitur quod emendo.

pro
co:
na
fū:
ter
ma:
ita:
ota
aut
gio
aut
elit
iq
iu
do
los
is
ed
d:
cōz
nt
fa
n2
de
ce:
do
lēz
ad
lliz
rio
ent
104
600

xviij

seddītus ad vitā si pecumā est fīmī et pīncipiū qz pecumā;
dat et pecumā recipit si de hoc scz nuda pecumā recipiatur
emolimentū sive vſura esse nō pīt. Cum s̄m b̄m thomā scđa
scđe. q. lxxvij. Usura nō aliud ē q̄j recipe d̄ vſu rei c2 vſus
nō distinguit ab ipa re vt d̄ vſu pecumie plus q̄j ipa; pecumā
teape qz pecumia de sua natura nō pducit p̄tū s̄z ē metallū
sterile s̄m b̄m ſ̄go. Si aut ut diē egidi2 talis empco nō sit
solū m dñ. Ita q̄j dñ. sit ſibi fīmī et pīncipiū et etiā medium
s̄z etiā i ipſis reb2 vſu fructualib2 p̄t eē licitū cū tñ ibi ſzuen
tur debite circūstācie Pro quo ſedo notād q̄j arſteñ. i ſumā
ſua li. iii. tp. ij. arti. v. Querit de hys qui emūt ab ecclesys
vel monasterys c̄tas poffelliōes tenendas tanto tpe vite ſue
Ita q̄j p2 mortē dēant ad eccliaz redire Rūdef ſ̄m richar-
dū i quodā qōe de quod ſuo quolibz Talis otractus ē licit2
vūmō ſzueſ m equalitas iuris naſalis ſzueſ q̄ ē q̄j tñ valeat res q̄ emīt
quantū val; id qd pro eo daf et ecōuerso Hec tñ equalitas
magnū latitudinē hz vñ puerſus excessus eq̄tatē illā corrū ſ
pit ſz tūc tñ corrūpit eā qñ ibi eft tant2 excessus q̄ in equa
litas clare ibi videt et talis excessus otractū viciſuz reddic
Et hoc qñ tñ m̄cōspectu dei ſue iforo oſcie vñ qñ eft citra
dimidiū iusti p̄cy qñqz etiā iforo iudicali ut qñ ē vltra dimi
diū iusti p̄cy Qñ ergo p̄diū aliqd vel aliqd ſilē emīt heredi
tate vel ad vitaz ementis ē otract2 licitus exforma ſua qz ē
otractus vere empcois et vendicois Et dico exforma ſui q̄a
poſſet eſſe i emēte et vendente itenā corrupta Est inq̄j li
gitus ſi i tanta ſzueſ equalitas q̄j cōpensatis cibis circūstan
cys ſ̄m rectā rōz oſiderantis et oī pte non apparet maifeste
quis ſcz vendens vel emens hēat m illo otractu p̄tē notabi
lit meliore ſzueſ vñ2 alti restituere nō tenet quicqđ otingit ſi
vo appareat maifeste q̄j alt hēat ibi p̄tē notabilit meliorē
tūc eft cōtractus illicitus qz ibi corrumpitur equitas iuris

partim dīpi nā ſp̄d p̄t

Eq̄tū ſ. ſeriat m̄b

naturalis que s̄uari debet inter ementē et vendentem Hec
rich. et duemit cū eo hoc ī sumā et ī glō sup ca. ī ciuitate et
iuro sup idē ca. Presumit autē talis venditio fieri ī fraudez
vſuraz et illis circūstancys videlicz ex eo q̄ ē modicū p̄cauz
respectu valoris rei et ex eo q̄ emptor vſurari? eē dſueuit ut
ex de emp. et ven. ad n̄ram Hec Ho. et bñ. ex. e. Conqſtus
et etiā exetate et sanitate ex quibz p̄t h̄ri vtr̄ pax vel modi
cū vel multū debeant viuere q̄z s̄m hoc maius vel minus rei
empte p̄caū t̄z eē ī iudicio tñ aie standū ē afessiōi sue Sz ex
anima osciaz eoz p̄t otrarias p̄lumpcōnes diligent et caute
ne decipiaris Q̄z tñ ī tali vendicōe mōasteriū eſſz deceptū
enormit vel manifeste licet ibi fuerit pura vendicō et recta ī
tenacio nec fuit dolz habitz et iō excuset ab vſura Ille tñ q̄
decipit t̄z remouere decepcōz vel p̄caū iustū supplēdo vel re
ſtituēdo p̄cio qđ habuit de re vēdita ex de ven. et emp. cuz
dilecti et s̄m rich. ī qōe supradictā q̄n excessus notabilis ap
paret manifeste expte ementis ſiue ſit vlt̄ dimidiū iusti p̄caū
ſiue cū tenet emens aut p̄cauz iustū ſupplere aut totū q̄ vlt̄
ſortē recepit restituere et cōtractū quitare Hn vō est expte
vendentis tenet vendens aut illō qđ vlt̄ iustū p̄cauz recepit
restituere aut ſaltū quitare otracū aut dimittere rē emptā
ī manu heredis illi? q̄ emerat quoſq; de re empta ſortē re
cepit vt q̄n p̄diū emerit ad vitā ſuā et morit anteq̄ ſorteſ re
cepit Hec rich. et duemit cū eo tho. ſumā Quid de illis q̄
a coitatibz mānitati vel monasterys emūt certos redditus
annuos vel certos modios annuos ad vitam ſuam nunq̄ est
vſura Respondeatur tenendum est q̄ contractus talis exfor
ma ſua licitus dummodo ſuetur equalitas iuris natālis de
qua diciū ē imp̄cedenti qōe hec oia R̄ſteñ Et acordat cū eo
job. ſumā li. ii. tp. vii. q. xxiiij. et. xxv. q. xxvij. et. xxxix. et
xxxij. vbi etiā probat quō redditū ad vitā p̄nt ſtare vbi inter
alia. q̄ q̄n emunt alioſ prouentū vel redditū ad vita; vendi
toris ſuatis debitū circūstancys de quibus loquit̄ hic mḡ

Art. 2. leg. 1. cap. 1. c. 1. art. 2. 2. 3. 4.
t. 1. cap. 1. art. 2. 2. 3. 4.
t. 2. cap. 1. art. 2. 2. 3. 4.

tollerabilius ē b² empao q^r nō est pīculū q^r alter desideret mortē alteri² S^r vbi emī ad vitā ementis non est tutum ne vēditor desideret mortē emptoris iō emī ibibita ē promissio pībende vel bīficy non vacantis et pactū de futā successiōe in hereditate testatoris pactū dico factū dū adhuc viuit nō tamē pīse dico mortale eē pītī vendere vel emere ad vitā emētis q^r nō iuemo hoc ihabitū dūmō s̄uenī debite circum stācie **O**lricus aut̄ similiāt̄ dīat q^r credit līcītū esse cū emērit q^s redditus aliquos ad tps vite sue ab eccia vel etiā a: pīuata pīsona et hoc pītī dubiū dūmō inspeclis oīb² circum stācie s̄uef i tali otractu equalitas iusticie omītatiē vel salē non sit tanta inequality q^r eccia sit enormē leſa vel maiſeste decepta **N**ā sicut si supplebit pīau ut supradictis dīxit rāymund² etiā glō et ocordat in hoc cū vīlico bo. v. Certe salua et addit q^r si pīauā hīt̄ intēcōz purgent oscīaz videf quoq^r cū hoc satis ocordare ec̄ ad pīuatas pīsonas **Inno.** et i glō sup. c. iūitate. **D.** q^r illa dicere satis innūt̄ q^r si aliq^s procerta pecunie quātitatiē emeret aliq^s redditus grām vel vim vel silē pīpetua vel ad tps certū vel ad tps vite vel alic² alteri² q^r līcītū ē hui² cōtractus ex forma dūmō iusto pīcio s̄m cōem estimacōz pīcipue si reddit² oſtitut² sit aī cōtractū siue oſtitut² fuerat reddit² i re puta i domo vel posſessiōe vel alps huiōi **H**ec jo. **L**ector iſuīma oſſor² li. ii. tp. vii. q. xxxi **E**x quo igīt̄ iſte otract² sc̄ redditū ad vitā s̄m pīdictos doctores ē iustus mīle et līat² ex forma sua s̄m debitas circūstācias vide ergo iuste et līcītē formalit̄ q^r s̄m debitas circūstācias supradictas prosequaris eū nichil emī est simplicit̄ et absolute bonū nī vestiā debitis odcōib² et circūstancys vt dīcit **Bonauen.** xlvi. **D.** videlic² si hīt̄ et rectitudinē quo addēū **D**iscrecōz quo adteipm et fructuositatē quo ad proximū vñ bñ in floz. li. viii. c. lxxxv. **N**ectus inq^r iustus erit si fuerit rectus discret² fructuosus **R**ectus p̄ bona intēcīonē **D**iscretus p̄ mensuram possibilītatis fructuosus per

118 **P**rocedēt̄ **I**nfecta **f**unctus p̄

utilitatē proxiorū **H**ec ille **S**ic similit̄ iste actus sc̄z emp̄cōis et vendicōis censum ad vitam iustus erit si fuerit rectus īse et bonus addeū ī itencōe **D**iscret⁹ ad te et mensurat⁹ ī eius opacōe fructuosus proxio et utilis ī oī edificacōe.

Op. de p. p. a. m. p. 11. p. 11.
A. ex dī p. p. a. m. p. 11. p. 11.
D. s. n. p. p. a. m. p. 11. p. 11.

Ita q̄ p̄oxim⁹ nō habeat t̄pale dampnū nec aliq̄s exinde currat aīe sue decrementū et tūc iuste qd̄ suū est prosequat̄ **N**ūc quantū ad primū sc̄z ut actus emp̄cōis et vendicōis reditū iuste fiat tūc opt̄ q̄ sit rect⁹ īse et bon⁹ ī itencōe addeū p̄z q̄ luēna corporis tui ē oculus tu⁹ **M**at. ij. et **luc.** xij. glō intelligit̄ **T**oci⁹ vite opacō ē mentis itencōe cuius merito opa lucis an tenebraꝝ sint disternunt̄ **E**t s̄m bñ. ī floribus li. lxxvij. ca. lxv. **D**uo quid̄ ī itencōe necessario req̄unt̄ res et cā id ē quid̄ itendas et p̄t quid̄ ex hys sane tuobus aīe vel decus vel deformitas indicat̄ hec ille **R**uerit̄ ergo p̄ao quid̄ ē hoc qd̄ itendas qn̄ vis emere reddit⁹ ad vitā **S**icut tunc opt̄ p̄ao videre quō iste dtract⁹ sit iustus vel iūst⁹ licitus vel illicit⁹ **I**n iust⁹ et illicitus ē qn̄ ibi nō sunt substantia ad dtractū requisita et qn̄ ibi nō s̄uet equalitas iuris naturalis dī īq̄ talis dtract⁹ iūst⁹ qn̄ ibi nō sunt substantia ad dtractū requisita ut qn̄ tradit̄ pecūia tā q̄ extreū nō tanq̄ mediū emp̄cōis et vendicōis q̄ tūc mutuū tradit̄ ut sc̄z si pecūia ē fīms et p̄cipiū q̄ pecūiaꝝ nudā dat et accipit pecūia nudū **S**i de hoc sc̄z dī nuda pecūia recipit vel spe rat aliquid vlt̄ sorte v̄sura ē quā prohib̄ dñs **luc.** vi. d. **O**u tuū date nichil inde spantes vñ **d**octor solleūms dicit v̄bicūz q̄ daf̄ min⁹ sub spe recipiendi maius v̄sura ē **H**ec ē natura dtractus v̄surar̄ q̄ v̄surari⁹ dat min⁹ sub spe recipiendi vt oībus notū ē **S**i ergo das nudā pecūia pro nudis pecunīs et nulla oīno emp̄cō et vendicō int̄uemit si p̄ quotā aliquāz singulis annīs recipis itencōe plus recipiendi recepta sorte v̄sura ē ergo iūst⁹ ē talis dtract⁹ s̄m illū doctorē **S**z dicitur ut quidaz dicere solent q̄ emit ius bñdi tñ pecunie vel bladi de bonis monasteriis ānuatim qua monasteriū hēt ius

habendi aliquid de vīmeis vel agris &c. Ex hoc q̄ sunt res
 ipsius igit̄ ius h̄ndi rē vel aliquid de ea c̄lurgit exsūtate rei
Hanc aut̄ monasteriū non transfert ī ementē redditus sup
 ipm igit̄ &c. Itē emp̄cō alic̄ rei ut sc̄z vinee vel domus facit
 ementē h̄re ius possidendi illā et vtendi prout vult p̄cale et
 primarie ex eo q̄ emp̄cō facit rem illā esse suā et iō non cadit
 emp̄cō p̄āo et p̄se ī ius possidendi & hoc ius cōsequit̄ rei
 sūtate q̄ facit primarie ip̄a emptio. Itē quid est emi reddi-
 tus vīm̄ mody sup bona mōasteriū n̄ ipsiū bona p̄ eos quorū
 sunt obligari emente admodū sibi porrigenō vbi nec occurrit
 q̄ emat q̄ nō modi bladi cū lōge minus valeat q̄ pecuma
 data nec hoc dplexū qd ē mediū quolib; āno ī ppetuū redi ī
 q̄ hoc infinite pl̄ val; q̄ pecuma data igit̄ modi talis ī
 p̄iabilis ē Si leges q̄dāz scripture dicūt **Ius** aliqd eē enp
 tibile hoc iō dicere p̄nt q̄ isepabilit̄ sequit̄ rei emp̄cō; nō q̄
 emp̄cō priarie et dep̄sc īm̄ari possit ī ius ipm/appet ergo
 q̄ nō lic̄ qui censum emit ad vitā recipere plus q̄ dedit quia
 aliquis postq̄ de re empta tm̄ recipit q̄tu pro ea dedit ad
 hoc vlt̄ licite recipit qd prouem̄it vel ex fructu vel ex vſu rei
 illius vel ex īgēmo quo h̄ns eā exercendo lucrat̄. Cū ergo
 nullo talimō excusari possit ille qui non recipit pl̄ q̄ dedit
 procensu sup aliqd monasteriū muste recipit amplius. **Hec**
 b. de has. de tractib̄. c. xxvij. scđi Dic̄ ergo talis otraz
 etatus iustis q̄ non sunt ibi vera substācialia ad iustū otraz
 etū iequisita Dic̄ etiā iste tractus illicit̄ ex forma sua si n̄
 fuerit ibi equalitas iuris naturalis q̄ sc̄z s̄m̄ rich. ē q̄ īm̄ vale-
 at res q̄ emit̄ q̄tu valet illō qd pro ea daf̄ et ecōuerso. Rō
 probatur p̄ sanctū tho. scđa scđe. q. lxxvij. vbi sic arguit. dī
Odat. vr. Qia q̄cunq; vultis ut faciat vobis hoies et vos fa-
 ciate illis. S; nullus vult sibi rem vendi carius q̄ valet &c. sic
 ī cōuerso nullus vult rē vilius emi ab eo q̄ valet ergo nul-
 lus d; ab alī vilius emere rē q̄ valet q̄ si uel p̄ciu p̄cedat
 p̄ciū tolletur iusticie equalitas siue equalitas iuris naturalis

2

z dī illītō

Quo 6 linea 8 fol.

et ideo s̄m sc̄m tho. carius vendere et vilius emere rem q̄
valeat ē s̄m se iūstū et illicitū et s̄m rich. **N**ī d̄tractu red
ditū ad vitā ē tant⁹ excessus q̄ ibi equalitas iuris natura
lis clare videt⁹ tūc talis excessus d̄tractu viciōsum reddit et
sic ex forma sua erit illicit⁹ iūst⁹ tali mō emere et vēdere red
ditus ad vitaz iūstū et illicitū ē r̄c. **V**ideamus ergo sc̄do
quō iste contractus īse sit iūstus et ex forma sua licet⁹ **P**ro
quo notand⁹ q̄ iste d̄tract⁹ d̄r iūstus īse si sunt ibi substācia
lia ad d̄tractu requisita ita q̄ pecunia non sit extremū s̄z me
dū emp̄cōis et vendicōis v̄biḡa **V**endā t̄ agr⁹ meū proiu
sto p̄cio postea tu potes michi vel alti reuendere cū pro aliz
qua quota pecunie recipiende ānuatim vel ad vitā vel ad p
petuū vel hereditarie dcedere et tūc s̄m mod⁹ et formā red
ditū p̄nt tarari quote pecunie ānuati recipiende et postea
alius vult a te redditus tuos quos de agro q̄ fuit me⁹ non
tuus r̄c emere et dat t̄ iūstū p̄ciū pro oī iure tuo qđ habes i
me rōe p̄dictor⁹ redditū licet t̄ vendere istos redditos sibi
et oīne ius qđ hēs i eis et licet⁹ ē alti q̄ emat eos nee repu
tabit dare pecunia pro redditibus s̄z pro iure tpali qđ tu ha
buisti ī recipiēdo s̄z reddit⁹ illos pro agro tuo q̄ fuit meus
ita q̄ vos ambo tu et ille q̄ emit a te ius tuum ī recipiēdo il
los redditus reputē ead p̄sona et vendicōz vel dcessiōz quā
tu feasti michi sc̄z agrū tuū qui fuit me⁹ pro ānūis censibus
reputet feasse et alter et istis duob⁹ mōis licet⁹ emere reddit
tus siue p̄petuos siue ad ad vitā absq; p̄ctō q̄ d̄r d̄tratus iū
stus īse s̄m h̄. de gaudano **S**; q̄ euā sit licet⁹ ex forma sua
tūc actende qđ di. **R**ich. **N**ī m̄q̄ p̄diū aliqd̄ vel aliqd̄ silē
emit hereditarie vel ad vitā ementis ē d̄tract⁹ licetus exfor
ma sua q̄ est d̄tract⁹ vere emp̄cōis et vendicōis et dico ex
forma sua q̄ poss⁹ emente et vendente eē corrupta itenā ē
m̄q̄ licetus si itanta s̄uet equalitas iuris naſalis q̄ cōpen
satis oībus circūstancys s̄m rectā rōz d̄siderantis ex oī pte n̄
appet manifeste q̄s sc̄z rendens vel emens hēat ī illo cons

tractu p̄tē notabilit̄ meliorē Hec ille Et sic s̄m doctores q̄n
 in isto contractu seruet contractū iuris naturalis qđ est s̄m
 scripturā sacrā Oia quācūq; vultus ut faciat vobis hoies et
 vos eadē facite illis hec ē em̄ lex et p̄phē Oat. vii. thob. iiiij.
 dī Quod ab alio oderis fieri tibi vide ne alti tu aliquā facias
 Sz vnuſquisq; odit decipi ab alio in otracūb2 ergo null2 dī
 alīm decipe et sic huaſ equalitas iuris naturalis q̄ facit cō
 tractū emp̄cōis et vendicois redditū ad vitā līcatū exfor
 ma sua Et nota s̄m. b. de hass. Si res sine negligentia pos
 fidētis vel ip̄a prohibere nō potente desimt esse aut ī utilis
 fiat vel auferat census n̄ poterit amplius exigi iuste ab alio
 q̄ ip̄m dare oſuevit rō ē qz obligacō ad censum cadit p̄iarie
 in rem in qua oſtituit et nō in pſonā possidentis Hec ille p̄
 ergo q̄ si ager de quo hēs redditū vt dictū ē patīt damnū
 in pte vel in toto s̄n negligēcia mea vel si peat q̄ ī peat vel
 illi q̄ accipit annī census n̄ michi alias eēt otract2 illiat2 q̄a
 quilibz talis otract2 ē illiat2 vbi vn2 otrabencā expectat so
 lū damnū et lucy nō alt̄ v̄o v̄informit sp recipit pensiōz suaz
 certā ānuati qđ probat p̄ ioh. rod. et monald̄ et ioh. ilūma
 li. ij. tp. vij. q. xxix. qui dicit. Quid de illis qui a cōitatib2
 cuitatū vel monasterys emūt c̄tos annuos redditū vel c̄tos
 modios ānuos ad vitā suā nunq̄ ē v̄sura r̄ndet s̄m glō ibid
 solū vbi patus emere nō ē v̄sura exforma otract2 cū tñ hui2
 redditū annu2 pſonalis sit siue bursalis nō p̄dialis. Credo
 lic̄ quid legiste dicūt otrariū q̄ illiat2 est otract2 cū quia
 vēditor de facile posset desidare mortē emptoris vt sic libe
 ratus eff̄ cū qz nullū ē emptoris piculuz de sterilitatē terre
 aut tēpestatib2 q̄ solent fructus terre iam patas ad messem
 aliquā destruere qđ piculū emptoris p̄diorū sustinēt aliquā in
 tñ q̄ etiā expensas laboris aliquib2 annis amittunt Prmū
 scz desidare de liberato aio mortē proxī est otrā q̄ntū p̄cep
 tū decalogi v̄ dī nō occides exo. ij. deutro. v. di. glō re vel
 volūtate v̄ dicūt doctores q̄ otrā illō p̄ceptū peccat q̄ odit

proximum et qui vult aptat et desiderat sibi morte de hoc
intelligitur illud, J. ioh. iii. Omnis qui odit fratrem suum ho-
mida est et scatis quoniam omnes homicida non habet vitam eternam in se
manente globo ibidem et sibi vienes inter sanctos certus in perpetuum
tamen cum Caput damnabatur. quod aut redditum ventitores ad vitas
facile desiderat morte emptoris legit in libro expiencia recte Sed
semper scilicet quod nullum est emptoris piculum per directe esse at illud, J.
pet. ii. ubi monet omnes fideles vitare avariciam et ut tota cu-
ram suam in deum proiciantur. dicitur. Omnes sollicitudinem vestram proicie-
tes in eum quoniam ipsis cura est de vobis Sapie. vi. Pusillum et mag-
num ipse facit et equaliter cura est ei de omnibus Videat ergo talis
emptor qui omnino vult certus esse de vita necessariis et non sub-
mittere se aliquo piculo quod non sit filius defendantie et ne talis
provisua sollicitudo qua mittitur se omnino certificare de sufficiencia
reipublica pro vita sua veniat imprudentia carnis quod si sic tunc
moritur spiritualiter unde ad H. o. viii. Prudentia carnis mors est gloria
eterna id est dignitas est morte eterna quod habet prudentias carnis quod est cum
studio si illa impetratur quod carnis sunt appetitudo bona repulsa quod fu-
giendo mala hec globo. Sed predictum tractum obcludit ludovicus
ex de emperatore et ven. dicitur. In hoc causa magister h. de gaudiano. d.
quod si quis dat pecuniam communitati ut tantundem recipiet ab
illa annuatim ad vitam vel perpetuo spiritus usque est Secus si transfe-
rat aliquid hereditatem suam ad alios et sibi resuinet usque fructum
ad vitam et pro ipso recipit aliquam summam pecunie ab illo in quod
hereditas translata est quod licet est Et sic semper doctores istos con-
tractus iste dominus in se iustus si sunt ibi substantia ad tractus
requisita et dominus licetus ex forma sua dummodo fuerit ibi equalitas
iuris naturalis et sic haec primus necessarius intentio scilicet res id est
quod intendas Nunc quoniam ad semper narrat magister seneca quarto notandum
scilicet auctor. dicentes ea quippe opera hominum si casus habuerint bonas
vel malas nunc sunt bona nunc sunt mala quod non sunt per se peccata sic
victus perire paupib[us] bonum est si fit causa misericordie et recta fide
et occubitus diuinalis fit causa genandi si fide ea fiat ut gignantur

1179
intendit enim

Apostolus per dominum nostrum

nō p̄t om̄i emendi p̄t

laborare vñ uoc

regenerandi hec rursus mala sunt si malas habeant cās vel
 ut si iactācie cā pascit paup̄ Aut lascivie cā cū vrōre occubit
 aut fili⁹ genit⁹ nō vt deo s̄z vt dyabulo nutant⁹ Hec ille er
 go non sufficit bonū facere n̄ illō qđ bonū ē bñ fiat et recta i
 tencōe adquā non solū requirit⁹ ut res sit bona id ē quid in
 tendas s̄z etiā bona cā id ē p̄t quid Oia em̄ hois opa s̄zm i
 tentiōe et cām iudicant⁹ bona vel mala exceptis hys q̄ pse
 mala sunt id ē q̄ nō sine p̄uaricacōne fieri neq̄ant ut di. m̄gr̄
 inter tu ibid Ex quo igit̄ hēs quid intendas q̄ iste otractus
 d̄r licitus iustus m̄se et ex sua forma s̄zm debitas circūstācias
 hiat⁹ ergo tu vis emere vel vendere tales redditus ad vitā
 sic Tūc opt̄ q̄ iste actus iust⁹ fiat scire cām et p̄t quid di
 co ergo p̄t qđ vis emere redditū amore ocy ut necessariorū
 copia sine aia et labore vitā pñtez transfigere poss⁹ nō licet
 q̄ s̄zm bñ. Nos om̄s accepim⁹ illā sñiam in adā in quo om̄s
 peccauim⁹ insudore vult⁹ tui vesceris pane tuo ita q̄ tam
 layci q̄ clerici et religiosi vñusquis q̄ s̄zm statū suū d̄z labo
 rare null⁹ ē exemptus dū sine exempcōe om̄s in adā pecca
 vim⁹ Nec etiam ea intencōe debem⁹ laborare vt in vno die
 vel āno vellem⁹ lucranī de istis rebus tpalib⁹ int̄m īmocio et
 sine labore vitā nñaz trāsigerem⁹ Qua p̄t dñs nō solū dixit
 In sudore vultus tui vesceris pane tuo s̄z etiā addidit illud
 dicēs Donec reuertaris in terrā de qua assumpt⁹ es q̄ pul
 uis es et in puluerē reuertaris Gen. iii. Ex hoc innuit⁹ q̄ nō
 solū debem⁹ p̄ vñū diē vel aliquos ānos laborare s̄z cunctis
 diebus vite nñre Dic⁹ igit̄ ibid In laborib⁹ cōmedes eā cum
 c̄tis diebus vite tue si saltis sanus et aptus es ad laborand⁹
 q̄ in firmis et debilibus nō ē lex īposita et illi hñt se erer
 cere i pacia in qua possidebūt aias suas S̄z samis et adulcis
 oibusq; rōe vtentibus sñia illa data q̄ debēt laborare vñus
 quisq; s̄zm vocacōz suā et non oc̄ari q̄ vñilhel. lugvien. in
 sumā vñior̄ de vicio ac adie ca. xv. di. q̄ oiosus facit locuz
 dyabulo otra illud appli Nolite dyabulo locum dare Vnde

Item

videtur dyaboli societatem amare apud hominē occupatus
non h̄z dyabolus v̄ posset eē q̄ res pfecte occupata non ē cas-
par alic̄ rei Iō di. Jere. Semp aliqui homi opis facito ue-
te dyaboli iuemat occupatū Ex hoc v̄o qd̄ aliquis dyabulo
inse locū facit iā est idignus oī loco pterq̄ iferno vñ pp̄i? lo-
cus ociosi ē infernus sicut et dyaboli Rō sic p̄t oñdi Constat
q̄ ociosus celo nō recipieſ celum em̄ merces erit tñ eorū qui
opary fuerint vñ mat. x. Voca oparios et redde eis merces
dē In padyslo trestri etiā nō recipieſ vñ i ps In labore hoīm nō sune
et cū hoībus non flagellabunt Ociosi nō laborāt cū hoībus
i mundo et iō nō flagellabunt cū hoībus in purgatorio/sz cū
demomib⁹ i inferno Ociosus etiā in dignus ē eē in mūdo isto
vñ luc. viii. Deficulnea sterili suctinde eā ut quid etiā tram
occupat relinquit ergo q̄ solū inferni digni sunt ociosi hec
vulbel. Idarco nō licet te emere reddit⁹ ad vitā ad ocianō
si saltē n̄ vis itrare i infernum Scđo p̄t quid vis ergo emere
seu h̄re reddit⁹ ad vitā p̄t voluptatē corporis Nō licet q̄ ut
di. jero⁹ sup Osee Voluptas i faciasbils ē et q̄to magis ca-
p̄t tāto plus vtentib⁹ se famē creat p̄mo qui solū emit red-
ditus seu procurat sibi necessaria h̄2 vite p̄t voluptatē car-
nis ē iust⁹ et vir⁹ euadit eternā damnacōz Vñ glo sup illō
Ro. viii. Qui s̄m carnē sunt q̄ carnis sunt sapiūt vbi di. glo
vere abulans s̄m carnē nō est iust⁹ q̄ nec etiā ille q̄ ē s̄m eā
et hoc ē q̄ em̄ s̄m carnē id ē q̄ mente consciūt carni nō sunt
iusti Cur nō q̄ sapiūt ea q̄ carnis sunt id ē intenti et curiosi
sunt i carnalib⁹ carnalia prosumis homis occupiscentes qd̄ re-
pugnat iusticie hec glo Sup quo etiā di. allexand⁹ de allex.
Fuga damnacōis inq̄ nō ē illis q̄ sapiūt q̄ sunt carnis sz ma-
gis q̄ sunt spūs. sz illi q̄ ambulāt s̄m carnē sapiūt q̄ sunt car-
nis ergo nō effugiūt damnacōz Et hoc ē qd̄ di. l̄ra Qui em̄
s̄m carnē id ē q̄ mente consciūt carni nō effugiūt eternam

dampnationē qz q̄ sunt carnis sapientē ponētes finē suū īcar
nē īcupiscēdo carnalia prosuīmis homis qd̄ ē atrariū iusticiā
qz summū bonū nulli bono d; p2pom̄ **H**ec ille Ergo ppter hūc
finē scz carnis voluptatē emere reddit2 ad vitā oīno nō licz
Si em̄ h̄m carnē vir eritis seq̄ndo eius voluptates moriem̄
scz morte spūali vt di. allex. Dico ergo .iiij. ppter quid vis h̄re
reddit2 ad vitā **N**ō augend̄ diuicias nō licz **N**ā qui volunt
diuities fieri īcitūt ītemptacōz et laqueū dyaboli et deside-
ria multa et īutilia et nocua q̄ mergunt hoīes ī iterituz et
prodicōz .i. ad th̄y. ī glō. **N**ō est em̄ genus malī qd̄ nō excu-
piditate aliquā prouemat qz radix oīm maloz̄ est cupiditas
ymo bñ d̄ **Eccia. x. nichil iniqui2 q̄ pecunia amare** **D**ic em̄
et aīam suā venale h̄z qz ī vita sua proīciēt ītima sua īelli-
git̄ ītent2 vili lucto proīciēt ītima id ē v̄tutes ppter qd̄ v̄uil-
helm2 lugd̄. de vīcio auaricie ca. xvi. di. **Quarū eē īsanū et**
m ista īsamia vno mō p̄t cndi p̄ hoc q̄ volūtari2 vadit sub
mergere se **S**ingulis dieb2 facit dietā vnam ī īfernuz quis
adio sapiēs ē qui īsan? reputari p̄cessit si requisi2 quo eat
r̄ndeat rado me submergere vel suspendere **H**ec aut̄ r̄ndere
pt quicūqz ē ī mortali p̄ctō vadit em̄ submergere ī abyssuz
īfērm̄ qd̄ ē sumā stulticia sic sapia sumā ē ī padysuz ire vñ
eccia. vi. **Q**uid h̄z amplius a stulto sapiens et qd̄ paup̄ nisi
vt pat illō illuc v̄ est vita hec ille **N**ōne xp̄s qui ē veritas di-
cit Luc. xviii. **Q**uā difficile q̄ pecunias h̄nt regnū dei ītra-
būt vbi di. **N**ico. de goē. **D**ifficile q̄ pecunias h̄nt ī regnū
dei ītrabūt mq̄ difficile di. nō impossibile qz q̄ h̄z diuicias
pt eas ītempnere s̄z certe hoc ē difficile iō difficile ē esse di-
uitē et eē sine p̄ctō tūcius ergo ē nec amare nec h̄re diuicias
nā h̄re et nō amare piculosuz **Ecc. xxxi.** **B**eat2 diues qui ī
uentus ē sine macula et q̄ p̄2 aux̄ nō abyt nec spauit īpecu-
nie thesauris **Q**uis ē hic et laudabim̄ eū amare et non h̄re
īfructuosuz ē **eccia. v.** **Q**ui amat diuicias fruct2 nō cupiet
ex eis et ergo vanitas amare et h̄re p̄ciosuz ē **Johām̄. v.**

Agite nunc diuites Plorate vllalantes in miserys vestris q
aduement vobis et sequit p2 pauca thaurisatis vobis irā in
nouissimis dieb2 Nec amare nec h̄re pfectū ē prouer .iiij.mē
dicitatē et diuicias ne dederis michi ēbue tñ victui meo ne
cessaria ne forte faciatus illiciar ad negand et dicā Quis ē
d̄ns et egestate opulsus furet et piurē nom̄ dei mei Qui pe
cumias h̄nt id ē cū amore cīt deū possident tales difficile est
itrare in regnū dei Sz q̄ h̄nt cū amore supra deuz tales non
solū est difficile est intrare in regnū dei vñ iero2 Difficile ē
p̄mo impossibile ut p̄ntib2 et futuris q̄s fruat bomis vt hic
ventrē ibi mentē impleat vt de dilicys ad delicias transeat
vt in utroqz sclō prim2 et i celo et in tra appearat glōsus vñ q̄
sic diues morit̄ in iferno cū diuite sepelit̄ Hec mico .d̄ gōt.
Idcirco ad augend̄ diuicias nō licet emere reddit2 ad vitā
Quarto p̄pt qd̄ vis emere tales reddit2 ad defraudend̄ her
edes tuos bomis tuis qz nō h̄es pueros Tūc actende qd̄ di
cit sanct2 tho. inquadā qōe de qdlibz vt recitat job. insūma
d̄fesson̄ li. ij. tp. v. q. lxxxij. Vbi sic habef. qz si p̄m̄q in
digerēt illa hereditate idigentia manifesta tūc tenet̄ eis q̄s
dimittere hereditatē illaz nisi essent mali et huiōi bomis in
digni tenent̄ inq̄ ex debito honoris pentele qz cui p̄cipitur
honorare p̄rez et m̄rez p̄cipit̄ etiā honorare pentelā i h̄ps q̄
ptinēt ad pentelā Si aut̄ non idigēt manifeste p̄t refundi i
alio dicēte saluatore Da paupibus et seqr̄e me Hec ille Ex
dictis nota duo docum̄ta Primū qz si nō h̄es pueros aut pa
rentes s; heredes collaterales et isti sunt oppulentes seu nō
idigentes vel sunt mali et i obedientes mādatis dei et eccie
rē Tūc licz t̄ corpus et substāciaz dare ad vnuz hospitale seu
domū pegrinoy Ita tñ qz cū corpe s̄uias infirmis i mīstran
do et cū tua substācia eas abando et sic possis h̄re etiā ali
qualē securitatē s̄m diuīmā prouidenciā de necessarps hui2
rite etne cū in iudice extremo ē dicef cū alps electis q̄ erūt
addextrā regis Situi ifirm2 erā et visitastis me p̄m̄mo non

in p̄f. Iſlande h̄der.

o. S. Ap̄. 1. 1. 1.

solum visitastis sed quicq; habuistis t^palit sc; corpus et res
corpales seu t^pales dedistis michi Venite ergo bⁿdicti p^ris
mei possidete patu^m vobis regnū a dstitucōe mūdi mat. xxv.
Scđm documentū ē q; si heredes tui collatorales sunt boī
et deū timētes et aliqua idigentes et tu mal² es i obediēs
dei mādatis et sancte mris eccie supbus vite et rixosus et m
uidus q; d^rtra proximū tuū **H**oc vidētes heredes tui displi-
cet eis vita tua pessima **E**t igratitudinē tuā erga prēz m̄ez
et deū tocius solacōis abhoiaſ societatē tuā fugūt **N**olūt
ē adulare i supbia tua, d. Gnod Junckherr. Gnode frōue
gnode. pecuia incista cui mō fūnt reuerētie nō ē non audēt
d^sentire pompositatib² tuis q; timēt deū **A**dborrēt gerere
ūimicias tecū d^rtra proximū q; tu odis/sciētes q; ois q; odit
frem suū hoīida ē et ois homida nō hz vitā eternā īse ma-
nente. 1. job. iii. **E**rgo poius volunt pdere amiciā tuam
et renūciare oibus tuis q; pterire pceptū dei de proxī dilec-
tione et pdere vitam eternā rē **I**ddō imapis dqrere de eis
di. cognati mei pūipendūt me nunq; oñdūt se amicos nec fa-
sunt michi aliq; reuerentiā rē **E**x quo non curant pdere ami-
ciam meā **I**do nunq; tm gaudebūt de bonis meis sic cre-
dunt siue estimāt ergo volo emere redditus ad vitā vt satis
habeā dū virero et ut nunq; p2 mortē meā iuement vnū obu-
lū **N**on sic impy nō sic **N**on em̄ lic̄ tali itencōe emere redditus
ad vitā rē. vultis vīncere m̄ malo bonū qd ē directe con-
tra illud ad Ro. xiii. v. di. aplūs **N**oli vīca a malo s; vīnce i
bono malū **V**idete kr̄mi quāta pueritas ē ista **I**lli em̄ sunt
boī timētes deū odiētes malū adherentes bono. **S**ed isti
ecouerso pessimi supbi auari iuidi pceptis dei iobediētes cō-
tempnentes mandato sancte mris eccie nichil curantes n̄ de-
vamitate h2 mūdi odiētes bonū adherentes malo **E**t q; illi
boni nolunt d^sentire actib² eorū pessimis cū em̄ pari pena fa-
cientes et d^senciētes cōphendūt. rxij. q. iiiij. **O**ms iō isti sen-
su reprobi exqdā puerfa vīndicta itendūt eos exhereditare

bonis ipsoꝝ et emere redditus ad vitam Non licet quod ex debito pentele honoris tenet eis hereditas ut dicitur. **S**icutus tho. v supra autem vis emere probentia in hospitali vel domo peregrinoꝝ seu alibi ita quod per mortem tuam oia bona tua maneat ibi. **E**t si hoc facis cum auctoritate ut heredes tui nichil habebut de bonis tuis nec aliquod humanitatem condicis cum corpe infirmis siue peregrinis et letificas eas de tua substancia ymmo potius defraudas eos elemosinis suis quod darent ipsi infirmi et pauperes ac debiles sustentari tu sustentas corporum tuorum peccabile quod tu deuoras pullos et alia delicata fercula de quibus ipsi darent recreari sum item ratione eorum quod talia dederat ac substituerunt. **S**ed prochdolor optime ipsos infirmos qui vix lac perniciem deglutire comedere olera et rasperulas quibus tu non es dignus vesti aperte parta tua quod ut dicitur. **A**ugustinus **P**etrus non est dignus pane quo vestitur. **S**ed quod dicit talibus ab equissimo iudice in extremo iudiciorum cum erunt collocati a summis dicatur inquit eis a iudice strenuissimo discedite a me maleledicti in ignem eternum quod patulus est dyabulo et angelis eius quod non solus non dedistis manducare et bibere ymo etiam depositastis me in membris meis scilicet paupib[us] infirmis cibo delicato et potu nec non exiliuore vindicante exhereditastis fideles suos meos quod non luerunt desentire preciosis vestimentis apterea hec dicitur. **D**ominus deus ut scribitur psalmus. **L**ux ecce sui mei remediet et vos esuritis ecce sui mei bibet et vos sicutis ecce sui mei letabuntur et vos defundemini. **E**cce sui mei laudabunt percutientes cordis et vos clamabitis per dolorem cordis et per contritionem spiritus vultus vultus. **H**ec ille et ibut h[abent] in supplicium eternum iusti autem in vita eterna seu dare mat. **R**ev. **I**do in tali intentione non licet emere redditus ad vitas seu dare corporum et substantiam ad hospitalia recte. **G**uia de quicquid agunt homines intentione iudicat omnes aperte quod igitur vis emere celsus ad vitam. **F**orte ut ex occulto dei iudiciorum pecunia tua tecum soluta sit in predictis. **S**i enim illa quota pecunie cum qua intendis emere istos redditus est male acquisita. **T**unc expaliam gratia misericordis deus ne heredes tui fiant tecum filii et ne dampnacionis si talia male

acquisita venirent hereditarie ad eos et scient non restituerent permittit te tales redditus emere ut tecum moriantur ne veniant ad heredes tuos unde vulbel. lugd de vicio usurpe ca. v.
Depena qua dominus puniit usurarios dei. quod una pena usurparum est quod hereditas ipsorum non transit usque ad trium heredem unde Ecclesiastes xxxi. quod editur domum suam interpendit alieis quod colligit lapides suos in hypome. Edificium enim quod fit in hypome cito ruunt. Sic diuine male acquisite cito dilabuntur hec ille et reuera timendum est quod sint non nulli qui symonace aut in fraudem usurparum vel alios pessimis modis congregaverunt pecunias et cum hoc irritauerunt dominum deum in tantum quod iusto dei iudicio ita indurati sunt quod non possint restituere quod nolunt et ideo ne heredes talium eandem damnacionem incurram per misericordiam et deinde totius consolacionis quod non letat in predicione morientium praesumat electos suos a stagione iniustiarum regum male acquisitarum et permittit ut tales indurati aliquem emunt redditus a ritu ut illa pecunia male acquisita moriat cum eis ut pecunia illa cum eis solus sit damnacionem. Et ad hoc propter expom illud quod dicit alexander de alexander. Sup illud ad ro. xii. Quoniam incomprehensibilia sunt iudicia eius scilicet dei et iustigabiles viae eius regni sic ait quod vocat aplius iudicia dicenda quod iudiciorum vocatur dei dispositio unde habemus. Iudicia dei dispositioes sunt de omnibus regibus quibus nunc istos eligit nam non istos abicit de quibus in psalmis. Iudicia tua abyssus multa. Quid vocat viae domini. Non hoc rite auctor de cuius. xxii. Vie domini sunt de quibus dominus in psalmis quod vniuersitate domini misericordia et veritas et hec sunt in vestigabiles quamcumque vult miserere non in iustitia sed misericordie gratia. Et quod vult indurare non in iustitate sed veritate hec ille. Notate uba signata misteria quoniam iudicia dei sunt abyssus multa id est profunda et inscrutabilia quare scilicet hunc eligit illum reprobat. Et nota bene quod non in iustitia sed misericordie gratiae eripit hereditatem ipsorum quod male acquisuit res propriales videlicet aut cum symonice aut cum usurpare non intento in eterna damnacionem cum eo. Quoniam heredes talium aliquem solent offeri seu facere penitentiam quod possidet talia male acquisita scient et non

puna qd. reprobatur.

Postscriptum alienum.

d

restitutio non sufficit eis talia p̄fia ad salutē Aug. Si res aliena p̄t q̄ p̄ctm̄ ē cū reddi possit et non reddit p̄nia non agit s; similat. Si aut̄ verac̄ agit nō remittat p̄ctm̄ n̄ restituat ablatuꝝ sic dixit. Si restitu p̄t. xiiii. q. vi. Si res et q̄ vt di. Amb̄ de bono mortis. Dū aux petim̄ strangulamur dū argentum q̄rum̄ fasto ei2 herem̄ dū p̄dia iuadim̄ alligatur ne igit̄ electi dei p̄ ista t̄p alia alligen̄ ut ad eū nō valeant venire p̄szuat eos misericordie grā non m̄ iusticia id ē p̄t ipsius iusticiā q̄z p̄szuat q̄z nō ex opib̄ iusticie q̄ fecimus nos s; s̄m suā mīa; saluos nos fecit. Ad tytū. iij. ergo nō m̄ iusticia s; mīe grē p̄szuat electos suos ab istis fiscosis male acq̄sitis usurariꝝ ne cū eis etnaliꝝ damnāt. Et iusto suo iuditio p̄mittit vt aliquā usurariꝝ et symomaci et ceteri qui bona sua t̄palia male acq̄herūt emūt reddit̄ ad vitā vt male acq̄sita pecunia eorū simul cū eis sit m̄ p̄dicōz q̄z deus idurauit eos nō inq̄tate s; veritate v̄ndicte nō q̄z deus sit cā eorū diuiae vt di. aller. de alleꝝ S; malicia eorū excecauit eos et iō obdurant ponūt obstaculū grē. Nā deus q̄tū ē de se vult om̄s hoīes saluos fieri vñ sicut nō ex defectu lucis ē q̄z hō q̄ claudit fenestras sibi nō videat s; ex defectu p̄ctōꝝ ponentis obstaculū. Hec ille vñ sup illō ioh. xij. Excecauit oclōs eorū et idurauit cor eorū ut nō videāt oclōs et intelligant corde et auertant̄. Dicit m̄co. de lyra Excecauit oclōs eorū subtrahendo lumen gracie propter eorum maliciam quia auerte bant se ab hac luce et idurauit cor eorum quia ad subtrahendū dīne grē q̄ cor mollificat p̄ deuocōz. Sequit̄ cordis iduracō p̄ obstinacōz vt nō videāt oculis sc̄z mētalib̄ et nō intelligāt corde et auertant̄. Hec ille Prochdolor timend̄ est. q̄ multi sint q̄ se auertūt alumine grē ad ista t̄palia q̄ cor eorū ita idurabif̄ q̄ nullo mō volūt mollificari q̄z quicquid legūt quicq̄ audiūt nō curant iduratū ē em̄ cor eorū sicut lapis. Et q̄ lañtabile ē dō. aliq̄ eorū sunt ita idurati i malitia eorū q̄z nō sufficit eis ap̄a dāpnacō qui etiā amant̄ alios.

Simplices et lras neicientes puerere et atrahere ad eorum dāpnabilē obstinacōz qd est directe contra illō prouer. *Depōs̄t aut̄ h̄b̄ ad 6*
 Noli prohibere bñfacere eū qui potest Si vales et ipse bñ facit Et bñ ponit ibi illa ḍōcō si vales nō valēt bñfacere qd
 idurati Subtracta ē em̄ eis grā dīma p̄t eoꝝ maliciā q ex-
 cecauit eos s; q; pessimum ē vt malicia eoꝝ corā hoibꝫ eo mi-
 nus actendat occultat veritatē sacre scripture prauis expo-
 sicōibꝫ et cū malo exēplo ipediūt et prohibēt iſrat̄is ne ipsi
 restituant et eternam dampnationē euadant recte te tales
 sunt similes phariseis a deo maledictis ad quos saluat̄ dixit
 hēt mat. xiiij. Ve vobis inq; scribe et pharisei ppocte quia
 clauditis regnū celoz an hoies vos em̄ n̄ iſrat̄is nec iſroeun-
 tes simis iſrare dicit ergo ve vobis id ē etna dāpnacō vo-
 bis immet Scribe q putatis vos pitos i lege et pharisei q
 dicitis vos pclaros in sc̄itate. ppocte silantes qd nō estis q
 clauditis regnū celoz an hoies id ē q r̄is prauis exposicō-
 bus absconditis veritatē scripturar̄ vñ h̄m Criso. Regnū ce-
 lonꝝ hic dicunt scrip̄e inqbꝫ insertū est regnū celoz ianua
 vo ē v̄a exposicō siue itelligētia veritatis h̄m jero. Claudi-
 tis malo exēplo vñ di. Ray. Ois mḡ q sc̄andalizat malo ex-
 emplo suos discipulos claudit regnū ce. an illos vos aut̄ nō
 iſrat̄is q intelligere et credere nō vultis nec iſroeutes id ē
 iſroire volētes id ē credere cupientes simis iſrare p̄mo erra-
 re facitis dtra illō prouer. ij. Solite prohibere bñfacere euz
 qui p̄t hec postilla Guiuscite agere puerse discite bñfacere
 O stulti et tardi corde ad credend̄ sacre sc̄pte et doctoribꝫ
 sc̄tis noui et vetis testam̄ti nōne legis̄tis vel audistis q; īgs
 n̄en di. sufficiat prouer. ij. h̄m em̄ ligna filiuaz sic iḡms exar-
 descat *Ecc. xxviii.* Sic et ifern̄ ē insaciabilis et sic auḡnta-
 bit numerus dāpnator̄ h̄m auḡntacōz eoꝝ sic auḡntat̄ pe-
 na eoꝝ cottidie usq; ad diē iudicy et hoc dī pena accidēta-
 lis Nunq; audistis vel legis̄tis q; p̄mū accidētale btōꝝ erit
 et ē q; vñ alterꝝ videre nō potit q; mirabilit̄ gaudeat vnde

Sg2 Tāta vis caritatis oīns faciat vt bonū qđ quis īse nō suscipit ī alio se gaudet accepisse Sic econtra vnuſqz qz ad proximū suū stupebit psa. qz qlibz ab eo nauſeā et passiōz respiet et maxime ī viſu tactu et oderatu iō dī psa. xiiij. Tu quasi ſtups meus polluttus ſame et ī volut2 cū hys q īfecti ſunt gladio et dēſcēderūt ī profundū lacus quaſi cadauer putridū nō hēbis dōſorū Hō ergo facūt illō iſti miseri īdūrati et obſtinati atēhendo alios ſimplices ſecū ī ifernū n q ī hoc augm̄tant penas ſuas accidētales ſed tu ſimplianē noli eis credere qz ut di. Nri. iiij. ethymo. Qualiſcūqz vnuſqz ē. talit di. talia opaf et talit viuit et tales ſunt ceci et cecauit em̄ eos malicia eoz Sūt idurati excarētia dīme grē q̄rūt ergo q ſua ſunt non q ibū xp̄i adphilipp. ij. ergo dōſolūt alys et ſic ipſi viuūt ſic ec̄ volūt alios viuere Sz vos ſimpliſces videte ne ſeducamī Luc. xxj. Et declinate ab illis Huiōi em̄ xp̄o dīo n̄o nō ſhuiūt ſz ſuo ventri et p̄duplices ſhmōes et bñdctōes ſeductū corda inocencū Ad ro. xvj. glo alys ei adulant et alys detrahunt vt poſſint ſuū ventrē ad implere nolite ergo dſentire eis nā ſumis illoꝝ id ē erit2 vite et actuū ē mors etna q illis opib2 et talia opantib2 ſuccedit a morte em̄ p̄cti ad mortē etna; tñſiſ Hec ille Nolite ergo kr̄mi ſu pradictis itencōib2 emere reddit2 ad vitā q nouiſſima eoz ducūt ad mortē vnde prouer. xiiij. Est via q videt hoī iusta nouiſſima aut̄ eius ducūt ad mortē Idēco tu fidelis xp̄ianē ſi non hēs tales reddit2 ſz forte viſ emere qz dtract2 iſte dī īſe iuſt2 et licit2 exforma ſua ſz m debitas circūſtācias Et liſ cet t̄ de nc̄rio ſz m ſtatū tuū emere tūc īmuoca xp̄m direct orē n̄m vt diriget itencōz tuā īſe ipm qz ip̄e p̄m̄ciū et ſumis oīm bonaꝝ actōm et dic tu p̄s Perfice gressus meos ī ſem̄tis tuis vt nō moueant vestiga mea v̄ dicit Nico. de gōt. qz gressus hoīs dicūt opa eius q gressus a deo dſidant p aptā viſiōz prouer. v. respiciat dīs vias hoīs et oīmes gressus illiꝝ dſidat dīnumerant a deo p districtā discussiōz Job. xiiij. Tu

Viſ ſu ſu

qui dē gressus meos dinumerasti s̄ pce p̄tis meis et dingū
 tur p̄ rectā intencōz prouer. iij In oib⁹ vicps tuis cogita il
 lū et ip̄e dirigz gressus tuos ergo si de nc̄no opt̄ te emere
 reddit⁹ ad vitā Cogita xp̄m in corde tuo et rogo illū ut ip̄e
 istū actū p̄ rectā intencōz inse ip̄m dirigat r̄c Sz ille q̄ emerit
 tales reddit⁹ si habuerit malā intencōz purgēt oscia; vt di.
 bo. Sz q̄d est aliud purgare oscia; q̄j corrigerē prauā inten-
 cionē et facere rectā Ut autē hoc bñ fiat necesse erit h̄e for-
 mā vel exēplare ad q̄d corrigit Sume ergo t̄ liby grandem
 liby vite sc̄z xp̄m et hūc crucifixū q̄ ē et d̄r liber vite eo q̄ in
 eo ē forma vite viuendi Sume ergo liby istū et pone eū ad
 liby oscie tue ut corrigit intencio et fiat recta r̄c vt aut bñ
 et vera c̄t scias purgare oscia; tuam et iudicare te ip̄m hic in
 p̄nti vita ut euadas iudiciū futur⁹ Acte de bñ cum diligētia
 quoc̄es et quo xp̄s iudicat⁹ fuit ateq̄ portauit crucē i qua
 fuit suspēsus r̄c Et inde sume t̄ documētū quoc̄es et quo dēs
 iudicari p̄petis tuis in p̄nti ad euadend⁹ iudiciū etne dāpnas-
 cōis Proquo notand⁹ ut philipp⁹ d̄ mōte gallerio di. q̄j s̄m
btm aug. xp̄s fuit iudicat⁹ siue d̄dēpnat⁹ morti corā p̄nape
 sacerdotū cappha nona hora noctis p̄cedētis feriā sextā q̄n sc̄z
 iudei direxit reus ē mortis Sc̄do di. b. gg2. q̄j d̄ns l̄nguas
 iudicor⁹ clamancū crucifige eū n̄ ess; malefactor⁹ nō t̄ euz tra-
 didisse⁹ occidend⁹ Hora t̄cia cruci iudicat⁹ ē Siē d̄r mat.
xxvij. mar. xv. Pylat⁹ v̄o cāz mortis in eo nō iueniens mite-
 bat eū dimittere vt d̄r in vita xp̄i pte et ca. lxiij. nullaz itaq̄z
 cāz mortis in eo iueniēs dixit Emendatū ergo illū dimitta
Luc. xxij. Tūc milites accepēt eū et exuerunt vestib⁹ suis
 flagellaueit q̄z eū et flectētes coronā despīmis iposueit capi-
 ti eius et veste purpurā circūdedeit eū Job. xij. Sz iij. cir-
 ca horā sextā dedit pylat⁹ snia; diffinitiā et d̄dēpnauit euz
 ad mortem crucis s̄m peticōz iudeorū et nota s̄m mat. xxvij
 et mar. xv. q̄j iudei habita snia mortis i ibm Statim exuerit
 cū purpura qua indut⁹ illusorie stabat coram i loco t̄bunali

et reinduerūt eum suis vestibus et eduxerūt eū ex civitate
in caluariā ut crucifigereſ. Et nota h̄m Bedā q̄i quis osue-
tudo appbata hoc hēat q̄ i ea veste qua q̄s adēpnat⁹ fuerit
ad mortē debeat penā mortis sue sustinere tñ iudei p2 s̄niā
mortis latā i dñm ih̄m Exuer̄t eū veste cocinea i qua adēp-
natus fuerat et reinduerūt eū suis vestib⁹ rt dū p̄cūitatem
ducereſ magis cognoscibilis i p̄p̄ys vestib⁹ appareret q̄i i
aliens et sic magis adfundereſ et hic hēs q̄i xp̄s fuit i alie-
nis vestim̄tis iudicatus s; portauit crucē i p̄p̄ys quare hoc
scies p̄ ea Nūc lege cū studio liby istū liby grandē liby vi-
te et i eo inuenies formā et modō viuendi et potissime recipi-
es i h̄ps factis docum̄tuſ salutifer⁹ q̄o d̄s veracit̄ penitere
Pro quo notand⁹ q̄i ih̄us xp̄s agn⁹ inoceſ tbus vicib⁹ et mo-
dis p̄ronobis iudicat⁹ ē et vltia vice adēpnat⁹ s̄niāt ad
mortē vt nos redimēt a s̄niā etiē mortis vñ d̄r i vita xp̄i pte
et ca.lxiiij. Ecce q̄o agn⁹ innocentissim⁹ vt te a iudicō et la-
mēto iuste et etiē dāpnacōis eripet iuste p̄pt te iudicō dāp-
nari p̄elegit Hec ibi Sic ergo ille iudicat⁹ ē pro te ita tu si-
vis veracit̄ penitere p̄ctā tua tbus vicib⁹ et modis d̄s iudica-
ri Et p̄nō mō cōsid̄a illō qd̄ hēt i vita xp̄i pte. ij.ca.vj.v
d̄r Cū aut̄ p̄nceps dixisset Ecce nūc audistis blasphemā ad-
iecat Quid vobis nunc h̄m legē de hoc videſ Tūc illi om̄es
adēpnauer̄t eū et r̄ndēr̄t dicētes reus ē mortis cū tñ verita-
tē dixisset eis Ipi erant accusantes ipi discuciētes ipi s̄niāz
proferentes Scdm̄ Bedā S̄niā sua de adēpnant q̄ eū morti
adīudicāt q̄ et etiā et opis sui testimonio deū esse cognosce-
re p̄nt Ex hoc articlō adēpnacōis xp̄i ad mortē hēm⁹ illō
documentū vt caueam⁹ ne vñq̄ illa vor̄ iudeor̄. reus ē mor-
tis q̄ xp̄i auribus inoceſ insonuit nr̄is mentalib⁹ auribus in-
sonet et i nobis locū veracit̄ hēat Nā de quo cūq̄ exīte i mor-
tali vēz ē dicere reus ē mortis hec i li. vite xp̄i Idēco cog-
nosce te ip̄m et cognosce q̄i fecisti q̄i sine cognit̄e null⁹ sal-
uab̄ vñ di.bn̄. Cogita et examina te ip̄m diligent̄ si emisti

redditus ad vitam q: ille distractus d: iustus in se qn ibi sunt
 substancialia reqsita ad distractu r: s: p: qd qua decā amore
 ocp aut p: voluptatē carnis seu ad augendū diuicias vel ad
 hēditandū bonos et idigētes aīcos tuos siue ut pecunia tua
 male acq̄sita sit solū tecū in pdicōz Tūc scis pro vō q: oīs
 dicte itencōes iudicāt te ad mortē etnā clamātes et dicetēs
Reus ē mortis affect2 em̄ tuus nomē op̄i tuo ip̄omit vt di.
amb2 Cū ergo tu maio: ē affectōz habuisti appetēdo b̄na
 tpalia quā fugiēdo mala **J**ō reus es mortis scz etne qui em̄
 studiosus ip̄let q̄ carnis sunt appetēdo bona tpalia q̄ fugi
 endo mala dign2 ē morte etnā s̄m glosaz ad ro. viij. s̄. p̄pli
 ca vt scis et vis quō oīs dēpnauerit ih̄m reū eē mortis r:.
Scđo sic hō naturalit se diligit ita odit etiaz c̄me illud p: p:
 qd malū incurrit vt di. bonauē xiij. dis. xlj. **E**z n̄ ē mai2 ma
 lū q̄ etna dāpnacio ad q̄ hō incurrit p̄ aliqd factū i supra:
 dictis malis itencōib2 seu p̄ pctm̄ mortale ñ morte enim pcti
 ad mortē etnā transit ut di. amb2 **S**equit̄ ergo hō q̄ natu
 ralit se diligit cognoscēs se iudicatū ad mortē etnā p: per
 uersas itencōes quas habuit i emendo reddit2 ad vitā ma:
 pit odire illd̄ malū et timore etne dāpnacōis pemtere qr̄ pe
 nitēce v̄tus tiore d̄cipif vñ psa. atimore tuo dñe d̄cepimus
 et pepim2 sp̄m salutis vt hēf. xlj. lniāz. xiij. dii. **E**t tūc hō
 festinat cū reatu suo ad osciāz q̄ ē iudex nr̄ ut di. **Ro. xxix**
dis. ij. **A**ccusando se ip̄m corā deo et oscia sua tūc imēdiate
 m̄cipiūt male itencōes tue clamare et iudicare te **S**i hic nō
 esset malefactor nō t̄ d̄didisse m̄ eū crucifige eū p̄ verā otri:
 cionē **H**uid em̄ male fecit dixit iudex **R**ñdef emit cēlus ad
 vitā amore ocp cā voluptatis p: auariciā intencōe exhere:
 ditandi pentelaz cā v̄ndictē et vt pecunia sua male acq̄sita
 secū solū sit in pdicōz crucifigaf p̄ d̄ignā satisfactōz **C**orru:
 p̄ia ergo illū ait iudex scz oscia cū p̄nia dispositōe et discus:
 sione oīm pctōx mortaliū in amaritudie aīe siue et dimittam
 scz ip̄m ire ad oīfessorē et tunc accipe te ip̄m in p̄toriū tuū et

flagella te cū cussionibus petoris tuis rē Applica legit em̄ in
li. vite xp̄i pte et ea. lxiij. q̄ dñs flageilan iubet spoliat per
milites apparitores presidis et vestib⁹ qb⁹ indut⁹ erat exs
uit coraz oib⁹ denudat Ex hcc hēm⁹ tale documentū q̄ siē
xp̄s erutus fuit vestim⁹ suis Sic et nos eruam⁹ veterē tu
m̄cā et nudem⁹ oscias nr̄as corā dō p nudā et purā ofessiōz
petor⁹ deponētes om̄e paliū excusacōis q̄r nuda et apta sūt
ociis ei⁹ Ad oformand⁹ huic articlō recogitet hō q̄ miszabi
lit et cū quāta in iuria et verecūdia fuit xp̄s erutus vestib⁹
suis et denudat⁹ pro nobis vt nos vestiret v̄tutibus et oret
hoc mō ihesu q̄ vestim⁹ suis exui et ad flagella nudari vo
luisti da michi nudā petor⁹ meor⁹ ofessiōz ueterē hoiez cū ac
tibus suis eruere et ī ospectu nudū a v̄tutib⁹ me nunq̄ appa
rere Amē Et sic tercio cū p̄uia disposicōe et detestacōe peti
accede ad ofessorē Quia ut di. m̄cola2 dīmkelspuib⁹ l. iiiij
dis. xvij. Si hō se n̄ dispom̄it s̄z cū volūtate peccādi accedit
ad ofessiōz peccat mortalit̄ scz si accipit absolucōz sic verus
penitens et nō ē q̄r sacramentū illō q̄tū in se ē irritū facit q̄ n̄
ē sine atēptu d̄ hoc ec̄ di. scot⁹ q̄ hō tenet ofiti cū displicen
tia peti commissi et cū p̄posito abstinendi a petis et cum p̄po
sito obediēdi ofessori in h̄uādo istā satisfactōz q̄ ab ipo libi
impositā volūtarie in se suscipit Ica s̄m Scotū oportet se di
spōere ad ofessiōz hec ille Idēco Sume t̄ lib⁹ ḡndē scz xp̄z
et stude in eo et osida quō p̄ses adduxit ihm̄ foras flagella
tū osputū illusuz portantē spimeā coronā et purpureū vestim⁹
tū de iudeis Ecce hō ipi v̄o clamabāt nos hēm⁹ legē et s̄m
legē d̄ mort q̄r filiū dei se fecit Si hunc dimittis nō es ami
cus cesaris ioh. xix. Timēs q̄z pilat⁹ amittere amiciā cesa
ris t̄dedit eis ihm̄ p smāz diffimitiuā ad crucifigendū exhyp
sume tale documentū Si vis veracit penitere petā tua tunc
des accedere ad ofessorē flagellat⁹ p amaras recordacōes
om̄ petor⁹ tuor⁹ mortaliū Cōspur⁹ suspirys et gemitib⁹ mul
tis illusus p detestacōz petor⁹ Coronat⁹ et inclimat⁹ capite

dimisso p profundā huilitatē induitus cocanea penitentie et
vere otricōis dicēdo ecce hō nō īnocentē xp̄m q̄ ē deus et
hō passus prosalute n̄a Sz ecce hō q̄ nō posuit deū adiuto
rē suū s̄z spauit i multieudime diuīaz̄ suaz̄. d. p̄ualuit i va
nitate sua ps. xv. Ois pctōr̄ ponit deū nō adiutorē s̄z aduer
sariū sibi deutro. xxij. Dereliqt deuz factorē suū et recessit
a deo salutari suo Hec nico. de gōt. Dic ergo ecce pctōr̄
vilissimū ego em̄ sum q̄ peccauī et malū corā deo et proximo
feci et signant emenda reddit̄ ad vitā corruptis itencōib̄
Sz qm̄ im̄iquitatē meā ego cognosco et pctm̄ mcū d̄c me ē sp̄
iō vēm ad vos tanq̄ ad iudicē loco dei ɔstitutū et peto huī
lit̄ iudicari crucifi ad crucē pn̄ie nos em̄ hēm̄ legē vt q̄cū
qz auertit se ab i ɔmutabili bono reb̄ mutabilib̄ adherēdo
d̄z mori etinalit qz peccat mortalit vñ auḡ v̄ de libero arbi.
ti. qz pctm̄ ē sp̄teo i ɔmutabili bono reb̄ mutabilib̄ adhes
rere qd̄ heu ego vilissim̄ pctōr̄ multociēs feci et potissime i
isto ɔtractu reddituum ad vitam quare szm̄ legē iustiae di
uīme dēo mori etinalit Sz p mīaz̄ dei hēm̄ aliā legē videlicz̄
Inquacūqz hora pctōr̄ in gemuerit oīm̄ im̄qtatū suaz̄ deus
nō recordabit ampli Eze. xv. Et szm̄ illā legez̄ debeo mori
peccatis vt vita abscondit̄ i xp̄o ɔpterea vēm ad vos iudicem̄
loco dei ɔstitutū et volo purgare ɔscia; qz habui malā mītē
tionē quap̄ si me dimittis errare et in pctis viuere n̄ eritis
aicos cesaris sz̄ xp̄i q̄ est rex regū et dñs dñanciū Ap̄oc qui
pro nobis voluit occidi vt nos viuiscaret z̄c videat aut̄ pru
dens et ɔscienciosus ɔfessor qz nec timore vel fauore a uerita
te iudicy declimat et iusticiā subuertat Circa qd̄ sciend̄ vt
dicit axsten. īsumā sua li. v. ti. xv. qz ɔfessor d̄z eē iust̄ vñ
auḡ li. de pn̄ia ca. ix. et hēf de pe. dis. vi. ca. 1. Saēdos i
nullo sit iudicand̄ q̄ in alio ē iudicare prompt̄ iudicas em̄
aliū q̄ ē iudicand̄ ɔdempnat seip̄m̄ et ē hoc argumentū qz
i mortali sz̄ mortalit̄ peccat absoluēdo a mortali n̄ peniteat
Prius d̄z etiā esse discretus vñ auḡ ibidē et habetur d̄ pe.

dis. vii. Qui caueat spūalis iudex ut sicut nō cōmisit crimen
neq̄cie ita nō careat munere scie Sz em̄ vt sciat dgnosce q̄t
quid debet iudicare hec ille Sz an oia videat dñites ne bar
rabam xp̄o proferat Et caueat dñfessor ne corpus dñtentis li
berat et aiaz etm̄s supplicys exponat Multi em̄ ad hec ho
die desidant barrabā sibi sclui et xp̄m vinctū esse Quia di.
Orige. om̄s q̄ iudei sunt silēs sine i dogmate sine i vita bar
rabam sine solui desidant. Quicunq; em̄ male agit sclut2 est
i corp̄e ei2 barrabas xp̄s aut vinct2 Qui aut bonū agit xp̄z
bz solutū barrabā vo vinctū Et iō sic iudei p2q̄ pro xp̄o ele
gerūt barrabā latronē latrocunps et sedicōib2 sunt subuersi
Sic et nunc qcunq; aia pelegit barrabam illa sp latrocunps
dyabolicis extimat Vbi em̄ nō ē ihūs ibi lites et p̄lia sine
vbi aut ē ihūs ibi sunt oia bona et p̄ax hec orig. Spūalit hō
ē vinct2 p petm̄ et posit2 m carcere s̄m corpus et aiaz ita q̄
sunt duo vincti corp2 et aia Sz de istis r̄nus scz aia potent
liberari si tñ corp2 pm̄e et flagellis exponat q̄r sic aiaz a cul
p̄a liberabit et a pena. Si vo corp2 liberef ad hec manebit
vincta aia et suoplicys ac flagellis exponeref etm̄s et iō me
lius ē q̄r aia liberef q̄r corp2 q̄r si corpus suspendit in cruce
pm̄e tūc aiaz liberabit amore vñ gg2 Si magna merces est
tripe amore carnē moriturā quāti meritis ē liberare aiam i
celo sine fine victurā Sic in li. vīte xp̄i pte et ca. lxiij. et hys
v̄bis istruimur q̄r dñites nō dñ barrabā id ē corp2 suū xp̄o p̄
ferre et dñfessor dñ corp2 xp̄i pm̄e exponere et aiam liberare
Insup Querit quare xp̄s voluit iudicari in vestim̄tis alieis
et nō suis Rñdef ad ondendō q̄r nō habuit xp̄m delictū pro
quo esl̄ dign2 aliq̄r pati ip̄e aut vulnerat2 ē xp̄t iniqtates
n̄ras attritus ē xp̄t sclera n̄ra disciplina pacis n̄re sup eū et
liuore eius sancti sumus psa. liij ergo in vestim̄tis alienis iu
dicat2 ē id ē pro petis n̄ris nō suis s̄z alienis Dixit ergo pilat
tus Quid em̄ mali fecit Ego em̄ nō inuenio i eo cāz scz cruci
figendi et tandi talē s̄niaz et reuera vīm dixit pilat2 q̄r xp̄s

p̄t̄m non fecit nec inuenit̄ est dolus ī ore eī vñ bñ dī. in eo
 q̄ cā mortis xp̄i nō fuit ī eo s̄ i nobis et iō dī. bñ. O p̄yssime
 ihū quid t̄ et morti nos peccauim̄ et tu luis nos debuim̄ et
 tu soluis hec ī li. vite xp̄i v̄ supra Dic siste paulispe et mēora
 re si innocentissimus tam grauiter flagellatus et crudeliter
 afflictus est et in vltimo morte pessima condempnatus p̄o
 peccatis alienis quam grauiter putas te nexum multis pec
 catis et malis intencōibus flagelland̄ pumend̄ et crucifigen
 dū p̄ etnāz mortē n̄ te hic correxeris Scriptū ē em̄ q̄tū glo
 rificauit se et in delicijs fuit t̄m date illi tormentū et luctum
Xp̄oc. xvij. glō intelligit Quantū glorificauit se quantū ad
 p̄tā sp̄ualia et in delicijs fuit q̄tū ad p̄t̄m carnalia t̄m date
 illi tormentū in corpe d̄t̄ delicias et luctum in aīa d̄t̄ gaudia
 mūdanū deinde. Querit q̄d hoc significet q̄ aīq̄ xp̄o crux fu
 it data ad portand̄ ī qua suspēdēd̄ erat pro nobis exuerūt
 eū purpura qua idut̄ illusorie stabat corā eis in loco t̄buna
 li in qua iudicatus fuit et randuerūt eum suis vestibus et
 eduxerūt eum ex civitatē z̄c. N̄dēt̄ p̄ hoc dēm̄ intelligere ut
 cīs qui vult et d̄z portare crucē p̄mē ut p̄ morte xp̄i valeat
 etinalit̄ viuere optet de nc̄rio ut restituat aliena Nemo em̄
 tenens alienū p̄t̄ vere d̄teri n̄ restituat actu vel volūtate q̄z
 s̄m doctores i. iii. xv. dis. restitucō ē p̄ambulū p̄mē s̄i quo
 p̄ambulo nō p̄t̄ hō vere pemitere de p̄ctis mortalib̄. De hoc
 p̄oit̄ scot̄ exēplū in alys p̄ctis si q̄s tenet̄ sc̄z focariā vel ma
 gis adulterā restituere cā viro suo nō est n̄ cessare ap̄ctō vel
 a t̄nsgressiōe huius p̄cepta n̄ mechaberis Et illō p̄cedit om̄z
 p̄t̄ p̄mē accepte et iō sic tenēs adulterā nō est capax p̄mē s̄z
 irrisor et ideo venies ad p̄niaz addit̄ p̄t̄m p̄ctō Ita intelligē
 dum inposito q̄z detinēs alienū volūtate et facto q̄z diu ta
 lis ē nō est capax alicuius p̄tis p̄mē q̄z nō vere d̄terit̄ q̄z diu
 ab illo p̄ctō nō cessat et si difit̄ et suscipit sacramentalē ab
 solucōz nichil sibi proficit s̄z ḡuit̄ nocet q̄z magnū p̄t̄m com
 mittit̄ ī hoc sacramentū pemtēas in dignus suscipit et si talis

manens implet pnia; sibi in iuncta nichil per hoc satisfacit do
ut patet ex supius dictis. Videndum est ergo propter quam eam
restitucio facienda sit. Pro illo notandum est quod hoc precepto
non furtum facies prohibetur non solum furtum sed etiam rapina et usurpa
et generaliter omne dampnum quod quis facit proximo in bonis fortune
sive in bonis temporalibus quod exterius possidemus sive illud dampnum
faciat in iuste auferendo alienum sive detinendo. Ex quo per quod sic
auferre alienum est peccatum mortale et de hoc perceptu divinum nega
tiuum. Non furtum facies ita et tenere alienum in vita domino rei est
de illud perceptu divinum et est peccatum mortale quod sic proximo interficit
dampnum in iuste auferendo sua ita interficit dampnum retinendo ea
in vita domino rei et cum hoc impedit eum in usu sive rei. Ita auferre
aut detinere in iuste alienum est etiam de iusticia quod vincuique redi
dit quod est suum de quod facit quod alienum detinet in vita domino rei item
est de caritate fratrem suum quam habet de proprio suo bona facere ille
aut facit proprio suo mala et interficit in id debita nocimeta. Ex quod
uterius per quod sic necruerit est sive precepta dominica negativa. Ita
necruerit est non tenere alienum in vita domino et per dominus actu resistere
vel aut voluntate velle reddere cum fuerit oportunitas. Ex his
per quod vel ratione quare alienum restituendum sit quod si in iuste retinere
est peccatum mortale eo quod est de illud perceptu Decalogi non furtum
facies. Est de iustitia et de fratribus dilectoribus. Iohannes necrio restituendum
est alienum. ita docet sanctus thomas in scotia scotie. q. lxxij. et scotus in
iij. ut dicit nicolaus dincelius spuibel i. iiiij. dis. xv. Hoc totus
Iohannes dixi. Si vis crucem proprie portare fructuose tunc optime de no
cessario ut restituas aliena videlicet illa pecunia cum qua vis
redditur ad vitam emere sive empti sunt si est in iuste acquisita quo
cumque modo sive per usurpationem sive per similitudinem sive per rapi
nam vel ludum prohibitum sive per defraudacionem in mensura liquorum
vel humidorum vel aridorum seu pannorum sive per pondera florum sive
per fraudem in rei substantia sive in eius qualitate et huiusmodi vel
etiam si est aliquod tale datum est aut reliquum inheritance aut in testam
ento. Aut etiam si est tibi venditum ab alio qui ius in eo non habuit

que res sua non fuit. Aut ius eam dandi non habuit. Si igit̄ illi a quib⁹ tu talia hēs in iuste acq̄sita nō restituēt nec volunt restituere tu teneris ad restitucōz si venerunt ad te tali mō ut dictū ē qz s̄m doctores ut nicola⁹ dīmekel. i. iiiij. dis. xv. Om̄e tale opt̄ restituere alias d̄ p̄ceptū agit et guiter peccat ut dictū ē supra ergo si hēs talia in iuste acq̄sita vel reddit⁹ ad vitā q̄ cū talib⁹ in iuste acq̄sitis empti sunt opt̄ ut restituas aut pecunia tua erit tecū in pdicōz ut dictū est. Quin vō alicui qn̄ et quō sit restituend⁹ sic opt̄ circūstācias et ddcōes psonaz ac verum in iuste acq̄sitan⁹ Relinquo pro p̄nti dsciēcys et discrecoib⁹ prudencū d̄fessorū q̄ talia dēne scire et iō di. bonaue. Optet d̄fessores discretos eē qm̄ ars arcū ē regimen aīaz s̄m ḡgo. in p̄ncipio pastora. et intextu d̄z. Caneat sp̄ualis iudex sic nō om̄isit crimē neq̄cie ita nō creat munere scie opt̄ ut sciat cognoscere quicqd d̄z iudicat iudiciaria em̄ pt̄as hoc postulat ut qd̄ d̄z iudicare discenat hec m̄co. i. iiiij. dis. xix. videat etiā sac̄dos q̄ i mūms sit ab illis q̄ iudicat in alps Dicat ei bonaue. q̄ s̄m om̄e foꝝ null⁹ dignē iudex ē q̄ ē reus et q̄ ē in eadē dāpnacōe iō sac̄dos q̄ peccauit mortalit̄ qn̄ talis vult absoluere pemtentem tenet prius de culpa sua mortali pemtere Aliqñ hoc sac̄mentū in dignē m̄strat et guit peccat qz in quo altm iudicat seipm̄ cōdēp̄nit Dec ille et hoc actendend⁹ q̄uis sac̄dos sit scient in pctō mortali et peccat si nō prius pemiteat absoluēdo aliqz a pctō mortali tñ nō m̄m⁹ d̄fites absolut⁹ ē Quia si sac̄dos hz claves sc̄z sciaz discernēdi et pt̄atem absoluēdi et d̄fites oia req̄sita ad sustinend⁹ sac̄mentū pn̄ie tūc nulli dubiū absolut⁹ ē nō obstatē q̄ d̄fessor peccet qz im̄q̄tas m̄stri nō p̄t auferre libertatē dñi Sz sac̄dos ē solū m̄ster igit̄ sua malicia morū nō p̄t donū a dō p ip̄m ēnslmissuz nobis auferre s̄m doctores in. iiiij. dis. xix. ego sp̄ saluo uc dictū ē vt pemtens aliena restituat q̄ salutē veracit vult portare crucē pn̄ie et hic in vita grē crucifigi propeccatis et de meritis suis ut in vita glē

eternaliter p merita xp̄i possit vivere et hoc debes docere i
li vite scz r̄po In eo q̄ ip̄e voluit simari ad mortē in aliemis
vestimentis id ē p̄petis n̄ris Sz crucē portauit i suis vestib⁹ di
missis aliemis Insignū si iudicat⁹ es ad mortē p̄pt aliena q̄
dēs ea restituē et p̄delictis tuis portare crucez p̄nie Idc co
sume t̄ libz grande et studeas in eo quō opteat portare cru
ce p̄nie et quō dēs purgare oscia; Si habuisti malā itencōz
rc Sz sunt nōnulli vt heu timend ē q̄ veneat in tale errorem
q̄ nō estimant nec credūt se malefacē seu aliquod pctm eē vbi
oscia eos non accusat. d. Nō hēo oscia; de illo vel de isto rc
ergo sum bñ quiet⁹ nec credo q̄ sit pctm Illi nō intelligunt
illud pctm. b. aug. sup. lviij ps Nemo ē islamibilior eo q̄ sibi
sanus videſ Hoc intelligif de ḡuitate piculi nō morbi p̄mo
ut di. Criso2 sup mat. Nō p̄t esse eis excusacō odempnacōis
ignorātia veritatis quib⁹ fuit i vēmēdi facultas si fuisset q̄
rendi volūtas Nā si veritas salus ē et vita agnoscencū se dī
magis dz q̄ri q̄ q̄re ad nr̄az igit̄ doctrinā ē sciendū q̄ septē
sunt ipedim̄ta q̄ nos cognoscē oscia; nō p̄mittūt vt hēt i li.
de p̄pacōe cordis tractatu d̄ cordis appcōe ca. ij Vbi dī q̄
illa ipedim̄ta p̄nt applicari vij sigcula liber siḡta sic d̄scriptū
ē in apoc. xxviii. caplis Dign⁹ ē agnus q̄ ocalus ē apperire
libz et solue vij sigcula eius Agn⁹ pro nobis ocalus ē xp̄us
q̄ solus p̄t appire libz oscie q̄ ipse ē q̄ claudit et nemo apit
Axit et nemo claudit soluit vij signacula libri q̄n amouē vij
impedim̄ta q̄ impediūt ne liber oscie apiat et ne i li. oscie le
gat Impedimēta aut̄ sunt hec Pctōz defensio. pctōz excu
satio. pctōz alteriz et n̄ suoꝝ recordacio. pctōz celacō boni
ppositi extunctio. peccancū multitudō i mūdamis occupatio
ecce hic vij enumerata sunt q̄ p̄nt appellari vij sigcula pprie
oscie q̄ oscia; nō ferant et sinant vt apiri possit n̄ impedimē
tis hys amotis Hoc p̄z p illa septē q̄ reuelata sunt iobis In
Apoc. in p̄dictoz apcōe sigilloz et sic notari p̄nt p ordinez
Legit em ibi q̄ cū apperuisset agn⁹ sigillum primū Audiuit

ocerei
aliens
ab2 di
ena q
Dico
ire cru
tencōz
rorem
ē vbi
sto z
gunt
q sibi
i pmo
iacōis
let q
se de
Septē
ili.
or q
criptū
enre
pus
apit
ie vñ
iele
ercu
oom
acio
ppne
ommē
Ja
omez
dinit

vocē tanq̄ vocē tom̄trū magni et ecce equus albus et qui sedebat sup̄ equū hēbat arcū. Ecce q̄ i ista reuelacōe que in primi sigilli apcōe est facta notaē primū impedimentū qđ su pra posuim⁹ qđ ē pcti defensio. Sūt aut̄ aliq̄ qui cuz aliquo defectu arguunt̄ statim emittūt vocez quasi tom̄trui magni cū murmure et clamore se ipos defendētes et cordis tempeſtate iudicātes. Et de talib⁹ di. ecclesiastic⁹ ca. xix. Sagitta in fixa femori canis sic v̄bz i ore stulti id ē sic canis qñ bz sagittā in fixā femori clamare et discurre nō cessat. Sic stultus cū d̄ ei verbū qđ ei non plac̄ disillāre nō p̄t et tace sed statim p̄ clamorē et q̄rimomā sese cūlibz manifestat. Et seq̄ tur ibid sc̄z in apoc. vi. Ecce equus alb⁹ et q̄ sedebat super equū hēbat arcū ad eand̄ spectat significacōz p̄ arcū ei hic i loco designat̄ lingua maledictā līqua dolosa sp̄ pata ad emit tēdas sagittas v̄borū vulnerū et penetrancū v̄lqz ad cor d̄ i p̄i. xxvi. Verba susurrom̄s quasi simplicia et ipsa pueniunt v̄lqz ad iteriora ventris id ē cordis. Per equū albū corp⁹ ca ſtū significat̄ tales em̄ freqūcius amarius locut̄ qui de castitate corporis inām̄ glānt̄ et solā exteriorē carnis mundiciam sibi sufficere estimant. Hec in p̄pacōe cordis li. Videte krm̄i q̄o ex hys dictus apparet q̄ de2 ſume odiat pctm̄ et adhuc aliq̄ miseri defendūt pctm̄ qđ ē signū marie pueritatis. Sz q̄ ſint iſti qui defendūt pctm̄. R̄ndet̄ q̄ iſti qui inām̄ glānt̄ de corporis castitate q̄ ſigificant̄ p̄ albū equū c̄z iohēs vi dit. P̄2 q̄ agn⁹ ſolutebat primū ſigculū ſz actēde q̄ ſup̄ eū ſedebat arcū hēbat q̄ hic ſigificant̄ līguā dolofaz cū q̄ tales d̄fendūt pctm̄ vel ſeipos in pctis. d. Reddit̄ ad vitā bñ p̄nt ſtare q̄ ē dtract⁹ iustus inſe et liat⁹ ex forma ſua. Concedo q̄ doctores ſic dicant dūmō in ſpectis oib⁹ circūſtācys ſhuetur in tali dtractu equalitas iusticie om̄utatiue ut dicit v̄lricus et etiā ut intencio ſit bona. Oia em̄ hois opa ſz m̄ itencōz et cām iudicant̄ bona vel mala exceptis hys q̄ p̄ ſe mala ſunt ut hēt. iiiij. diſ. ſcdi in teſtu. Quare ergo viſ em̄e vel vendē

rectditus ad vitaz que est intencio tua Avaricia q̄ times de
ficere in necessarib⁹ h⁹ vite et diffidis de dei prouidēia et
bonitate non licet qz si ex tali timore et diffidētia de dei bo-
tate studiosus implet q̄ carnis sunt appetendo bona tpalia
q̄ fugiēdo mala dign⁹ es morte etna Noli igit̄ manit glāri
de corporis castitate qz ad hoc restat plā Nōne xp̄us elegit
iudā scarioth ad cētū aplōy vt hēt iob.vj Nōne coicauit eū
cū alys applis et misit eū p̄dicare infirmos curare mortuos
suscitare leprosos mūdare demones eicē vt hēt mat.x. Nōne
lauit et sibi pedes incena iob.xij. Nōne dedit sibi corp⁹
et sanguine suū s̄m aug. et doctores i.iii. dis.ij. Illis autem
oib⁹ non obstatib⁹ dāpnat⁹ est qz despauit et laqō se suspe-
dit mat.xxvij. Quē aut̄ fuit cā despacōis et suspensiōis c̄te
qz vendidit xp̄m xp̄ argēteis et vidēs q̄ dāpnatus iā esset
dñs ad mortē corā iudeis i filio ipsoꝝ tunc s̄m mat.xxvij.
Pn̄ia duct⁹ retulit xp̄ argēteos p̄ncipib⁹ saēdotū et semo-
rib⁹ ppli. d. peccavi tradēs sanguine iustū Et illi dixerunt
qd ad nos tu videris et proieclis argenteis in tēplo recessit
et abiens laqō se suspedit Nolite ergo manit glāri de corpo-
ris mūdicia s̄z cauete vos ab oī auaricia Luc.xij. Hoc totum
iō dixi q̄ dēs purgare osciaz si cā auaricie emisti vel vendi-
disti redditus ad vitā qz habuisti malā intencōz Ad qd faci-
endū Sume t̄ liby gndē vite id ē xp̄m q̄ dedit nobis formā
viuendi Legit̄ em̄ i li. vite xp̄i pte et ca. Ixij. q̄ cū dñs ve-
misset ad locū caluarie baiolans xp̄am crucē ut dictū ē exspo-
liauerūt eū oib⁹ vestimentis suis cū maxio dolore et renouate
in eo fuerant fracture qz vestis int̄ior xp̄e sanguinē flagella-
tionis fortit̄ corpori adhēbat et tūc corp⁹ eius tā elegant̄ for-
matū appuit totum cruentatū et liuoribus repletū rē si er-
go habuisti in emēdo vel vendendo intencōz augendi diui-
cias cā auaricie tūc purga osciaz Pro quo notand⁹ q̄ huic i-
tencio auaricie omittit̄ duob⁹ modis Aut hō cā auaricie in-
tendit proximū decipe aut non Si sic tunc purga osciencia

Et em̄ directe dta illud Leuiti. xix. ncn decipiat r̄nusquisq; primū suū ergo t̄dēs restituē vt di. rich. Inquadā q̄ōe sua quolibz suo s̄m arsteñ. iſumma ſua li. iiij. ti. ij. ar. v. vbi ſic hēt R̄n excessus notabilit apparet manifeſte ex pte emētis ſue ſit vltimū dimidiū iuſtu p̄cy ſue cīt tenet oīns aut p̄cuz iuſtu ſupplē aut totū qđ vlt̄ ſortē recipit restituē et dtractū quitare R̄n v̄o ē expte vendētis tenet vendens aut illō qđ vlt̄ iuſtu p̄cu recipit restituē et dtractū quitare aut dimittē rē emptā Nā in manu heredis illi2 qui emerat quoſq; de re emp̄ta ſortē recepit vt qn̄ p̄diū cmerit ad vitā ſuā et morit añq; ſortē recepit hec rich. vt di. Arſteñ vñ et doctor ſollēmis in. ij. ſuo quolibz. q. xv. vñ et si talit d̄hentes p̄t necelitatem h̄ndi patā pecumā illō abimicio fecerūt n̄ ſpando emētis min2 pcepturos ſi tñ dtingat illos cia2 mori et nō pape Non video quo titulo naturalis iuſtiae p̄t venditor tenē qđ ſup ē p̄ quo mchil dedit hec ille Ex quo igit iſte q̄ bōa itenacōe id ē nō intencōe auaricie expulſus neceſſitatē nec intencōe recipiēdi vel recipiēdi aliqd vlt̄ iuſtu p̄cu nō p̄t ſhm illū doctorē aliqd ſi ſic dtingit vt dictuz eſt tenē q̄o tūc p̄t cum dſcia ille retinē aliqd p̄ quo mchil dedit q̄ intencōe decipiēdi ſeu recipiendi plusq; dedit et cā auaricie r̄c. Si vero nō dū recipiſu ſortē tuā ſz hēs itencōz decipiēdi tūc purga dſci enāa qz ē directe d̄ illō pceptū negatiū Nō occupicas rem xxi tui Hūc posſes dicē q̄o purgā dſciāz R̄ndet Salua iuſticio meliori et i formacōe Reuerendissimoy p̄m et doctos rū mḡoy ac ſuppositorū hui2 ſacri dſily Basz. inſynodo ſuo legittime dgregati cuius fili2 veſe obedie ſp exiſto vt michi videſ Si viſ vitare ſcrupulū dſcie tūc d̄ hñtez tecū roga ut refundet ē residuū ſortis cue et quitare dtractū Si aut̄ non vult faceſ qz nō h̄z r̄c Tūc roga cu qtūs det ē instrumentū oī anno quotā dandi pecumēt et hēdibz tuis quoſq; pſoluteſ totā ſortē tuā et nō vlt̄ et ſic nullz v̄m hēbit lucru necq; dāpnū n̄ forte tu hēbis m̄ dicū dāpm̄ expectando pecumiam

e

cum qua forte interum lucrareris aliquod sed non debes estimare quod sit et dampnum expectare pecuniam; sed crede quod sit pena peccati et mali intentio tue recte. Queritur. Vnde licet emere redditus ad vitam ibi quisquis quo debeat hoies expedire in casibus distractiis empcois et vedicosis perpetue vel ad vitam vel cum probate reemptoibus super hys pono et aliquas conclusioes Prima est illa loquendo in genere recte. Empatio reddituum quo ad perpetuum perpetualiter solvendos est licita probatur a priori et a posteriori. A priori sic quoniam datum probato et non induemat aliqua fraus in ementem et venditatem et est intentio recta ex utique pte ita breuitate quod suadetur mediis iusticie mutatione iste contractus est licitus sed hoc potest fieri in contractu empcois reddituum perpetuorum ita quod omnia substancialia ad distractum vim et iustum requisita obscuruerint. Unde si emo unum agnoscere vel vienam aut pratum ad perpetuam et usum meum perpetuum per me et hereditibus meis pro iusto pretio omni anno bene aliquod emolumentum inde copensando unum annum relinquo quare non equaliter possem emere pecunias redditus pecuniarum perpetue solvendarum super domo agro pratis vimeis et sic de similibus ita quod suadetur inter dantem et accipientem seu ementem et venditatem. A posteriori arguitur sic producendo quod talis distractus est licitus additis addendum. Nam sic emunt redditus perpetui permanentary faciendo per alias defunctiones distracti altaria monasteria ecclesie officia predicationis de quibus docti et sancti viri vivunt et non est verisimile quod talia levarent si huius distractus coram et hominibus essent illiciti. Itē si esset illi simpliciter et vel absque aliqua acceptacione vel cuiuscumque condiciosis apposicione tunc omnes ementes essent publice predicandi et essent reprehendendi et omnes distractus tales essent irritandi seu cassandi quod hoc esset aliud non destruere cultum dominum in ecclesiis monasteriis amiciarys et omnes illi qui emerunt peccauerint et cum desenserint cum prohibere potuissent et omnes ad hec distractas tales redditus levando mortaliter peccaret. Sed absit quod talia occidentur et quod sancti viri tam defuncti quam viventes sic illa querent et dampnent spirituales et seculares et quod hoies ad tempore scandalum.

ponant Sed hic sunt duo dubia Primū est **H**uius tu dicas in
 p̄bacōe clusiōis qñ dat tñ ptāto **Q**uid ē hoc v̄bigia ego
 volo emē vnū florꝝ p̄petuū quot florꝝ optꝫ me dare q̄ sit tñ
 ptanto hoc ē iustū p̄cū r̄nteo q̄ hoc estiari dꝫ a viris prudē
 tibꝫ et circūspectis oſiōata qualitate loci seu regiōis et alias
 rū circūstanciaꝝ v̄bigra hic i heytelberga ē aſuetudo dare
 xx. florꝝ. p̄ uno et estimatꝫ q̄ in isto loco tñ valeat xx florꝝ.
 vendit̄ uno florꝝ. p̄petuis tempibꝫ q̄tū michi et successoribꝫ
 meis vtpz vn2 florꝝ. et sic possibe est et bñ stat id qđ hic hey
 delberge esset iustum precum alibi esset in iustum et quod
 alibi esset iustum hic esset in iustum et sic oprotet circum
 stāias pondare et credo q̄ nō sit d̄ necessitate sp̄ in talibꝫ
 punctuale mediū q̄r̄ vel repire **S**icut q̄ mensurat gna tīta
 i modio nō optꝫ ipm ad hoc respicē qđ obſuet vt i uno gno
 plus nec mīn2 mēluret mēlurādo decē maldra vnū p2 aliud
Sic etiā mensurando. x. mensuras vim ut vna mensura vna
 gutta nec hēat pl2 vel mīn2 ridiculous eēt illō sp̄ velle ob
 seruare et credē q̄ si nō obſquaret talit q̄ exinde peccaret
Vix si hō exposito abstrahēt vnū granū trīta vel vna gut
 tam vim q̄n tñ credēt q̄ ess̄ iusta mensura et sic defraudarz
 p̄imū suū scient ille peccaret qz auferret p̄rio suo suū p̄ser
 tim q̄n verisilī credēt **H**oc sibi nō placere **S**ic volo dicē de
 emp̄cōe vni2 florꝝ. p. xx. **H**ic heydelberge qz talis estimacio
 hic punctualis vt isti xx florem i uno obulo vel asse pl2 vel
 mīn2 valeat vendit̄ q̄i vn2 florꝝ. p̄petualis ementi et ecōtra
Huīs em̄ i deus vel cui reuelasset illō punctuale mediū p̄t
 in venire sic etiā in alys oſtractibꝫ qñ vn2 emit domū agrum
 vel vīneā **N**ō optꝫ ibi q̄rere mediū p̄uctuale qz forte impossī
 bile eēt repire **S**edā dubitacio quare ponit̄ in p̄bacōe con
 clusiōis et ē itēcio r̄ctā nunq̄ possuꝫ emē vnū equū dando
 tñ ptanto **I**ta q̄ est iustū p̄cū et ē verus oſtractus non ob
 stante q̄i cū equo intēdo hos dep̄dan et equitare ad specta
 cula vel alia in honesta facē **R**īdeo q̄i qz i foro aie medic2

anime hēt d̄sulere non solum quo ad exteriora sed etiam quo
ad interiora sc̄z ad intencōz v̄bigra **V**nus dat elemosinam
ap̄t deū alt̄ p̄pt vanā glām v̄nus bñ agit et meritorie alt̄ vero
male et de meritorie et ergo solet dici **Quicq̄d** agit mundō
itencio iudicat oēs licet iforo extiori seu iudicō iudicet iste
tractus iustus et licet q̄r nō ē hois in hoc respicere ad cor
seu cogitacōes tñ in foro aīe secus ē v̄bigra **Aliq̄s** emit pan
nū a venditore pannoꝝ iste v̄ditor nō h̄z qrere nec q̄rit q̄d
de panno velit facē licet intencio sua sit facē vestes ad pom
pam vel dare alicui muliercule ad alliciendaz ad malū et sic
de alys v̄ dat̄ tñ ptanto et tñ emens valde male facit iten
cōe **S**i ip̄posito tu vis emē reddit̄ p̄petuos vt ociatis vane
dsumēdo tu et fily tui nec delectent̄ in mūdo sine iugo ade
s̄ spaciens indelicps viuēdo cū filys dyaboli **I**sto mō si q̄s
piā filioꝝ hcim ad te veniet p̄ sc̄z licetū sit michi emē reddi
tus p̄petuos potes et dēs inquire suā intencōz etiā dato q̄
velit dare iustū p̄ciuz et si audieris deliramentū expte fumis
seu itencōis tu q̄ locū dei tenes hēs iudicare sicuti sc̄is deuz
velle et non ut carnalis hō sapet et diceret sciens q̄ fily h̄z
seculi prudētores sunt filys lucis in ḡiacōe sua et q̄ prudē
cia carnis mors ē apud deuz **E**t sare te volo q̄ i hoc scripto
meo volo speculatiue p̄cedē subtilibꝫ arguītoꝫ replicando
Sz plenissime merā seu purā ueritatē put senao ponēdo et
ut d̄fitetes i eo loco v̄ locū dei tenēt hēs expedire **S**implex
em̄ retula h̄z d̄fiteri fidēi articlōs licet scolaſtice p̄cedendo
mille fieri p̄nt argucie q̄ tñ inbil valent in d̄fessiōe otra cre
ditā veritatē **S**eda oclō **E**sto q̄ reddit̄ p̄petui sint empti
p̄ iusto p̄cio ad diuinū cultū hñdū sc̄z infundacōe altariū ec
clesiarꝫ monasteriorꝫ amuersarioꝫ officp̄ pdicacōis nō ē lia
tū eos emē sub odcōe reempcōis **H**oc ē dando libertatē v̄e
ditoris et suis hēdibꝫ q̄ q̄ncūq; reddiderint pecunia q̄ res
ceperūt q̄ tūc empor teneat illas recipere et cessare a p̄cep
tione cēsuꝫ p̄bat d̄tingeret fore q̄ alibi nō tam boni a nullis

dñilēs census pñt īnuemiri et sic ex hoc diuin2 cultus qui dñ
 eē ppetuus ī toto cessaret qz dei mister non hñent vñ viues
 rent cū spñalia sine tpalib2 nō pñt subsisteret. **T**ercia oclusio
 Si sortes emit ppetuos reddit2 pse et suis hñdibus seu suc
 cessorib2 et p iusto pao Liate pt facē grāz vēditori dando
 sibi velutatē reemendi qñ voluerit seu possz reemere et ita sa
 ne scribit ī lris sup hoc effectis. **E**t facim2 sibi talē grāz zc.
Ista oclō manifesta ē. Nam si empco vni2 floz. pro xx sit li
 citat. **H**ic heydelberg. et assint odcōes qñ ī isto otracu req
 runt. **Q**uare ego non possum iuri meo qz habeo ī uno flo
 renō ppetuo leuando libere renūciare qz possem ī toto sibi
 dare vel alteri illū floz. **S**z qris a me soz vult vendere vnū
 floz platom pro xx floz et non faceret n̄ sciret qz plato illaz
 grāz sibi facēt et cuemt etiā secū de illa reempcoe sibi facie
 da et plō libenc2 hñet ppetue absqz apposicōie illi2 odcōis
 reempcois. **V**idēs tñ qz soz non alit vult facere ainqz plō fo
 rū dimitteret poc2 admittat illā odcōez an hoc sit liatū rñ
 deo qz soz licite pt sibi petere fieri illā graciā et plō licite pt
 facē si nō exauaricia moueat vel alia itencōe ī iusta et licē
 expte plōmis sit aliqd ibi ī velutary qz libenc2 hñet odcōe
 nō apposita tñ hoc exse non viciat otracu sic ego volēs eme
 re vnū equū libenc2 darē pro eo xx floz quā xx h̄ vēditor
 non vult alit facere. **Q**uarta oclō. Si xx floz snt iustū p̄ciuz
 pro uno floz ppetuali et si p̄pt illā grām faciendā scz dando
 facultatē reemendi def min2 vbi grā xvi vel xvii. iste otrac
 tus illiat2 ē et sapit spēm usurarie mīqtatis recte sic vende
 rem ī vnū maldroz filiginis pro uno floz qd nō valz n̄ medi
 um floz et p̄pt hoc ī carius vendo qz dēo tibi expectare ad
 integrū vel mediū annū certū ē qz hoc ē illiatū. **P**ro quo em
 das michi mediū floz n̄ proexpectacōe et ita facit vn2 iude2
 qui dcedit ē vnū floz et ī septimana tēs pro huiōi expecta
 tione vel ocessiōe dare vnū vel duos denarios. **S**ed dicunt
 tales emptores volo sibi gratis facere illā grām vel vēditor

bladi vel pannū et sic de alijs quare deberē sibi gratis expec-
tare tanto tpe **I**sti nō actendūt legē equitatis nat e pmo le
legē diūmā q̄ dicit mutuū date nichil i spantes et illō nichil
il facias alti qd̄ tibi mīme fieri vis **S**ic tu grauans p̄sum
tuū cui teneris s̄m legē naſe et diuinā succurre **S**i nō vis
sibi facē grāz ad min2 noli ip̄m ūare et sic discret2 defessoz
q̄ didicit cōem et rōnale cursuz p̄ne sciens qd̄ sit iustū p̄ciū
et audiēs mīoracōz p̄cyp̄t istas ddcōes appositās h̄z infor-
mare dītentē vt se cōformet iusticie et reformet et refudz i-
uste ablatū et dponat ūamē xp̄i sui et sit sibi carior aīa sua
quā ista caduca et trena bōa ne sint sibi occasio et ne damp-
nacōis **E**xistis sequit . v. oclō q̄ om̄s illi c̄tra c̄t2 sunt illici-
hic heydelberge qbus emit vna lib. hallis p̄ x lib. vel vnuis
flox p̄ x flox sub ddcōe reemendi et ē ūsuraria mīqtas **V**t
quicqd̄ ē leuatū d̄z c̄putari ī sortē. et cū hoc pn̄ia ē ī iun-
genda emptori aut ei q̄ leuauit p̄z q̄ xx flox dicunt hic hey-
delberge iustū p̄ciū p̄ vno flox **A**ut xx lib. p̄ vna lib. et quic-
q̄o min2 daf̄ p̄t ddcōz appositā de posse reemē ē īiquū vt
p̄z ex dictis ī p̄cedenti oclōe **E**t ita si emas vna lib. p̄ x et cu-
pis reemē p̄nūc et leuasti p̄ x ānos dēs cessare **I**te si leuasu-
p̄ x ānos dēs duas lib. refundē et p̄ ppetrato scelē dolo-
re et pn̄iam agere et ita hoīes sunt ī formādi et ē publice dē
illōs dēct2 pdicandō vñ dīgit q̄ aliq̄s angariat h̄re pecuīas
quacūqz ex cā et vadit ad diuitez petēs mutuū ille nō vult
sibi dcedē paup̄ dicit ematis sup̄ domo mea vel agro aut vī-
neā orto vel prato vna lib. hal. et detis michi x lib. et om̄i
āno reddā vna ita q̄ qñ reddidero x lib. sum libē ex quo x li-
bre nō sunt iustū p̄ciū sequit q̄ dtract2 ē illicit2 **I**te lic̄z in-
terserat ille tm̄m2 emē vel rendere tñ nō ē emp̄co et ē soluz
palliacio exp̄sse noīs ūsura **P**ro vñ oclōe dubitat mod2 ī p-
tibus istis q̄ pcurotores setōz ita noiant **I**sti q̄ leuant ob-
latōes sanctis dataz et duerte h̄nt ad ūsum eccie vel fabricā
vel alterius commodi ī honorē talis uel talis fāncū accidit

verbigrā q̄ hñt xl lib. hal. Venit paup et dicit illis pecura;
 toribus Date michi xl lib. hal. et oī āno dabo vobis iiiij. li.
 tanq̄ census de istis xl. tā diu donec reddā simul integriliter
 psoluēdo xl. lib. Tūc isti p̄cura sic faciūt vertendo istas xl
 lib. hal. i modū eccie emēdo luiaria vel libros et huic vel
 tā diu aggregat tales pecumas quas census vocat donec cuz
 capitali sumā erit tanta sumā q̄ i p̄petuū bñficiū pñt funda;
 re sicut sepe fit et factū est An hoc sit licet Rñdeo p̄serta
 conclusione q̄ ille contractus similitē illicitus ut patet ex
 dclōe p̄cedēti nec ex hoc iustificat q̄ pecuma vertif i eccie
 uelitatem q̄r nō placet deo tales māmone imq̄tatis Et dico
 ulterius q̄ funt atis istis alia ib2 de talib2 pecunys si scirent
 tur isti aquib2 talis recepcō facta ē dīent execrari et pecu;
 me restituī si supessent quib2 cōpeteret restitucio fienda Et
 i hoc videat sacerdotes vel alij clerci quo utant istis bñficijs
 de talib2 usuris fudatis q̄ merito dñt sibi face oscia; sicut
 alij hoies rōe vtentes qñ de usurarys bonis viuūt scient n̄ si
 in dultū esset qñ nō posset fieri restitucio Pro vñ. dclōe du
 bitaf Ciuitas heydelbergenſ obligat michi i mille flor et
 petit a me q̄ p̄mittā solucōz stare et oī āno q̄diu nō solue;
 nt michi integrē mille flor. vult dare michi centū flor. tāq̄
 censum de mille flor. quos tenet solue et nos faciam pactū
 in simul et placet michi q̄ ita fiat q̄rit an sit tractus licet
 Rñdeo q̄ n̄ sit iusta empco et iustū p̄caū iuxta mentē prime
 dclōis et etiā tūc et non intuemat fraus nec auaricie stimu;
 lans intencō recta rc Tūc ē licet q̄r tūc datur tñ ptanto et
 et utrobiq̄ fit translacio vā dñi Si aut nō est tractus iuste
 empcois et vendicōis q̄uis solū hēat nom̄ ſi i veritate oces;
 sio et solū p̄ expectacōne dant. 100. flor et q̄ ille mutuans
 expectat et tacet a repeticōe vel saltis renūciat iuri suo repe;
 tendo p. 100. flor. ānūis et tā diu donec psaluāt mille flor
 Dico q̄ simplicitē usura quicqd inde leuat Etiā si de mille
 flor nō daret n̄ unus flor in anno p̄mo n̄ vnic obulus L;

en mille floꝝ sunt ita r̄tiles ciuitati h̄z heydel. et amplius q̄
sunt. 100. florem et t̄ plus prosunt. 100. floꝝ qui iude dantur
q̄ si h̄res mille floꝝ **I**git̄ videt̄ q̄ tract̄ sit licit̄ q̄ nulle
pti nocuꝝ s; vtricꝝ pficiꝝ **R**ūdeo nō sequit̄ tract̄ ille est
licitus q̄ neutra p̄ciū ē nocuꝝ s; vtq; utilis q̄ etiā requirit̄
equalitas m̄t datū et acceptū et q̄ aliq; vendit hoc qd̄ est
ab eo vendibile s; vſurariꝝ r̄edit tps qd̄ nō h̄z rende q̄ per
pectacōe caput pecuias **P**ro viii oclōe dubitat̄ **E**t ponat ca
sus q̄ ego vendā t̄ domū meā p̄trecētis floꝝ et etiā valeat
ccc. floꝝ et d̄uctū ē q̄ dēas eos m̄ solue īfra primū ānum
qd̄ si nō feceris dēs michi dare. l. floꝝ hoc est de centū. v.
Ruero. v. hoc sit licitū **R**ūdo penē octauā oclōz q̄ si iāno
aliūde h̄reꝝ. ccccc. floꝝ de dēmo mea tūc licite possuꝝ cape
īmīeat p̄iculū domū medio tpe q̄ ego habeā illō p̄iculū
v̄bigrā coburac̄ dñs tūc dāpnū dz eē meū **R**ō ē q̄ prius fui
stī ī tali piculo aā vendicōz et p̄t hoc accapis. l. floꝝ locā
do v̄m domū et etiā q̄ dom2 de die ī diē mdiget reforma
tione s; si n̄ submittā me tali piculo videt̄ michi q̄ sit vſura
et q̄ illos. l. floꝝ leuē de t̄centis rōe expectacōis ac si aliū
de accessisse sibi. ccc. floꝝ et leuarē ānuatum īde. l. **I**tem
iux̄ hoc arguit̄ ego rendo t̄ vñū pratū p̄ ccc floꝝ quos dēs
m̄ solue īfra annū qd̄ si nō fecis ego leuabo fenuꝝ qd̄ crescat
videt̄ michi hoc liatū et debite ddcōis apposicō q̄ si modi
cū crescat modicū dabit **S**i multū multuz q̄ nichil rōnabilit̄
videt̄ ex hoc q̄ p̄prietas et dñium vident̄ sub ddcōe trāsla
ta ī aliū videlicz si et iquantū ddeat michi tricētos flo. et
cū hoc submitto me piculo et expēsis **S**ecus eſſ; si alt̄ feciſſ;
expensas et ego leuarē fructus tūc eſſ; ī iustū **P**ro ix oclōe
dubi. **E**t ponat cāus talis **D**ñs dux ludevuic̄ dom2 h̄z op
pidi heydel. idigz pecunys et t̄dit ī pign2. b. **M**iliti ditissi
mo **H**eydelberge q̄ dat duci ludevuico mille flo. **E**t. b. mi
les accipit ad se heydelbergā et h̄z claves portaz q̄ cedūt tā
īscurris quā vngeltē ī decimis de iuris ddcōibz et breuiter

quicqd dux ludovic2 dsuevit de heydelberga et suis attinē
 cys leuare hoc sb. militi dcediftā diu donec mille flo. prosolv
 uant ratio si. b. miles heat defendere oppidū heydelberg
 et facē experas et labores et ponē se ī piculo et isti prouen
 tus quos ānue leuat equiualet istis iuxta estimacōez Dico proix
 oclōe qui ē licitū si non habeat respect2 ad pecuniax dcessiōez
 qui ratie dcessiōis. b. miles aliūde deſhuit subeūdo talia onera
 et qui non nimis excessiue ſguet ducē ludovicū aliūde apperz
 inequalitas et foret illicitū Et hic discret2 dfeſſor dicitur diligē
 ter et beani i vestigare qui quitū quare et informare est qui ī pig
 nus accipit oppiduz villā vel caſtrū prodia vermeas agros et ſic
 de alps qualiter ille tract2 ſit factus et proquo dantur ſibi red
 ditus prouent2 penſiōes et quib2 piculis ſubmiferūt an ration
 dcessiōis leuet talia tuc ē verſuraria ipietas et cū iā illo ē val
 de concone ī nobiles et ſurda auere tranſeūt quō emittat val
 de ſue pectm verſure Vno em iude2 capit vernū denariū pro oces
 ſione vermo florem pre septimanā et repiuntur alio qui ratie talis con
 cessiōis pro uno flo. ratidebūt i vna ſeptimana tu domino. ita qui octo
 āno decētis flo. leuāt xx vel xxx flo. et ē maria verſura. quare
 tales ut ſaluēt aias ſuas ſunt de reſtituōe informādi ſi pront
 habent quibus ē reſtituōe facienda aut alia pecta ſua pro eleōſinas
 et pro propa opa redimē Quid em proderit hori ſi totū mūdū luce
 refer et aie ſue decremētū paciatur Videāt insup fily et habedes
 qui bona ſic male acquiſita ſubmītrāt quō ſunt male fidei poſſeſſ
 ſores ut talia bona non ſint eis ſicut ſuis prodecessorib2 occaſio
 dāpnacōis et de iſtis habent diligent2 iuestigare qui ignorantia
 non excusat eos a pectō Alius cāus ē ſor ē paup mercator et
 radit ad platonē diuitē rogans est ut cōcedat ſibi 100 floz
 cū quib2 ipse ſor vult negocian et quicqd lucrat2 fuerit da
 bit dimidiū lucri plōm ita cum ſi pro diderit ipse plō dimidiū
 dāpm portabit ita breuiter qui plato dicitur fortune lucri vel dāpm
 recte ſicut ſor ſubmitti An hoc ſit plōm licitū Si em ſor ſpo
 lietur iā plō pro didit. l. flo. vel ſi aliunde negocando dāpm

fincurrat illi² dampni plato medietatē portabit. **E**t videtur
michi p decia oclōe q̄ simplē vt cāus apomit illa ouenatio ē li-
ata expte plōnis. **E**t rō q̄ scī h̄z labores et fatigacōes et ex-
posuit se maiori piculoquā plō q̄ piculo dāpmificacōis quo
ad pdicō; **I**te piculo maris latronū et multorū aliorū ergo
p istis d̄z sibi fieri aliqualis refusio poito ec̄ q̄ cū illis c̄ flo.
vel lucref. **S**i dicas q̄ hoc n̄ sufficit q̄ p hoc nō ē satisfactū
labori soz et fatigacōib̄ et tu es forte i domo tua et q̄escas
nec es sub sole ardore imbre. piculis et alys i cōmodis sic soz
sz sec2 eēt si ouemres secū siue lucrat̄ soz siue pdat tu cū vis
sibi plaborib̄ suis dare aliqd ad recōpensa; qd̄ rōnale fue
rit sz tot et tātis piculis et alys i cōmodis. **A**li2 cas2 ē iob.
ē paup et venit ad petr̄ petēs ab eo ut acedat sibi p̄ flo. pe-
trus di. n̄ hēo pecuias sz vīna. **S**i vis a me emē vnū plastrū
vīni et dat sibi vnū plastrū vīni pro decē flo. et dicit petr̄
ad iohēz ecce illud plastrū vīni ē mō tuū vis michi reuēdē
et dabo t̄ pmptā pecumā. **J**ob, nc̄itate artat̄ et āgar. at̄
di. placz et reuēdit sibi plastrū vīni i eod̄ loco manēs p̄ sex
aut vīn flo. quos pe. statī sibi reddit. **E**t ita Jo. obligat̄ pe-
tro i x floz rōe p̄rie vendicōis facte. **A**n hoc sit licitū. **D**ico
p ix oclōe q̄ iste dtract̄ ē plus q̄ iniqu2 q̄ cogif iob. emē
vnū atplacitū pet cogētis et cogif statī reuendē i eod̄ loco
pmiori p̄cio et i quo ē mutacō fctā q̄ vīnu qd̄ statī aū valuit
p̄ flo. et tā subito nō valz n̄ sex vel octo et tales pessimi vīsu-
rary iudeis i hoc detiores iducēdi p̄mo cogendi sunt ad re-
stuccoz et cū hoc ptali nephanda ppetracōe ē eis pnia salu-
Taris i iungenda. **Q**uerit p̄ij oclōe si licz emē reddit̄ ad vi-
ta r̄ndeo q̄ ē cas2 dabilis vel sunt cas2 dabiles inquo vel i
quib̄ ē illicitū ita q̄ vīni p̄sone et quo ad suā itencōz ē licitū
et altī p̄sōe vel quo adsuā itencōz ē illicitū et ergo silī r̄ndē
sic vel nō. **N**ō ē cautū eo q̄ in talib̄ practicas idiffinita cōir
accipit p̄ vīli q̄ si dices ita ē licitū. **P**oss̄ credi q̄ oib̄ eslet
licitū vel iquocūq̄ cāu. **S**i di. q̄ nō posiz credi q̄ nulli eslet

licitū vel i nullo cāu qđ non est vīm. Videſ itaqz michi q, n
 iob. sit valde et p̄diues potens se bñ iuuare cū licitus labori
 bus ad ēnseundēhāc mortalē vitā emat reddit⁹ ad vitā su
 am quasi diffides de dei prouidēcia vel ut possit sine labore
 ociari et tñ h̄re satis expuſiōe redditū q̄ e illicitū ſibi emē
 reddit⁹ ad vitā ſuā q̄ hō naſcī ad labore ſic auis ad volād
 et milicia e vita hoīs ſup traz et e ſupflua ſollicitudo q̄ re
 pbat dñs. d. Nolite ſollicitati eē r̄c Itē ſi ſis diues ecclastic⁹
 et ſatis hēs de bonis ecclie r̄c et emis et reddit⁹ ad vitā eſt
 illicitū Itē ſi ſis diues laicus et hēs filios et tu emis filys
 tuis reddit⁹ ad vitā exp̄ſie uel implicate vel eēcialit̄ inten
 dens ecs a laboreb⁹ et iugo filys ade pc ſitius eripe vt oaci
 ēnſeant et voluptuose viuāt ſic plenqz fit in magnis et opu
 lentis ciuilib⁹ quo ad ciues vel burgenses et eoz filios qui
 de talib⁹ redditib⁹ ad vitā viuūt pōpoſe luxurioſe diſſolu
 te et oaciſe et pentes ipſor̄ vel aīci mīmia ſollicitudie p ſuis
 filys celātes et mō carnali amore eos diligētes nō p curauē
 nō vſqz quaqz flagellū dei et vīdictā euadēt r̄c Alius cas⁹
 e nā e valde cōe hic in ptib⁹ Obi ſunt crēmata vīmoꝝ q̄ pe
 trus vīnce cultor vadit ad iobēz diuitē c̄ea festū natuuitatis
 xpi aut pasce aut pentheco. aut alio tpe lōge aīi autumpnū
 et petit ſibi dcedi pecūias ſup vīma a iobē leuandas Ad ve
 mente autūpno. ueniūt pe. et iob. et c̄cputāt pe. leuauit m
 rōe mutui a iobē. xxx. flo. et capit tria plaſtra vīm q̄ bñ va
 lent pro tūc. xxxvi. floꝝ Sed iob. vult h̄re p xxx flo. rōe cō
 cēſſiōis Et breuit̄ ſi paul⁹ remret et vellet vīma emē ipē nō
 posiz remiſſi⁹ emē q̄ pro xxxvi. floꝝ q̄uis iob. hēat pro xxx
 q̄r diuañ dcessit petro pecūias an illō ſit licitū Et pono vīj
 dclōz q̄ ſic caſus ſonat e ſimpl ſ illicit⁹ et e manifeſta vſura
 Si q̄s vendēt pannū aut blada carius q̄n non daſ prompta
 pecūia Alius caſus iob. diues q̄ h̄z multa blada vel frūmta
 i messe q̄n cōit ſunt i bono foro dcedit petro x vel. c. maldra
 ſ. lignis ſilē ſub illa dēcōne q̄ c̄ea festū pasce q̄n cōiter ſunt

cariora d^r ip^e pe. reddē mald^r p mald^r vel saltē dare t̄m
de pecūnia q̄tū p tūc valebat Itē aliq^o apponūt illā dōcioz
verbigrā Job. dicit ecce dcedo tibi vnu maldru et tu pe. da
bis michi vnu mald^r cca festū pasce aut t̄m depecūia q̄tu^r
tūc valz iforo ita t̄n q̄ i ptāte mea ē ate exige mald^r uel pe-
cumā an hoc sit licitu Dico pxiiij. dclōe q̄ illicitū est. et est
sensus vture valet em t̄m sic si dicerē Ecce in messe dcedo ē
mediū floz ut cca festū pasce des michi plus Itē aliq^o pe-
res vslary faciūt sic qd ad vementē pasce dicunt ego nolo
blada s̄ pecūias et paup n̄ hz solue et nec vnu nec relmquū
et pmittūt sic stare vsqz ad messez iterum redigūt pecūias i
blada cca festū pasce vnu maldru soluit vnu flo. p isto flo.
petit duo mal. i messe et forte itez pmittit ista duo mal. sta-
re vsqz adseqz pasca qn fruīta itez sunt cariora et valent
forte duo maldra duos flo. et ita d pao adul timū Ali2 cas2
job. ē diues et hz x vaccas quas dcedit paupibz pmedio vi-
tulo ide puenturo et p vno maldra filigimis Hoc ē dequali-
bet vacca t̄m et job. stabit ipiclo si vacca moriat aut a rap-
toribz vel lupo capiat et isti paupes nutriūt se d vacca quo
ad lac caseū butirū zc An hoc sit licitu Ibi dico pxv dclōe
q̄ n̄ aliud idēces intuemat vel assit s̄ sic cas2 pponit illd ē
licitu Rō qr vacca ē mea et dcedo ē sic dcederē ē domū meā
pqua postula ē iustū locagy p̄ciū nō m̄mū guef tunc nō vi-
deo diuersitatē in dcessiōe vacce vel poaus locacōe q̄ in lo-
cacōe dom2 mee q̄ si cōbureref aut destrueref ego essem so-
lus in dāpno qn saltē nō p m̄habitatorē cōbureref Hoc est
qn in habitās nō essz i cā obustiomis ipē nō portaret dāpnuz
si aut essz i cā tūc aliqd esset et ita si petr2 cui locauit vaccā
sit negligens circa eā q̄ moriat vel a lupis rapiat ipē tenet
eā solue Itez p prima dclōe dubitat. Viz. licitu sit dgrega-
re blada vina ligna fenū et osilia et s̄quare illa ea intencōne
ut qn sunt i caro foro q̄ tūc ipsaz rex possessor eas vendat
et lucref Si dixeris scilicet illiatū cē simphiciat tunc penes te

ementes pullos auctos poma sal pisa caseos oua farina et si
 milia sp peccaret qd falsuz e qz in cōitabz tales hoies sūt
 necessary sic et panmide et insitores **I**te non ois hō pt in
 autūpno tm de vino vna vice sibi cōpare qz sibi ptotū annū
 sufficiat **N**ec i messe tm d bladis **I**git in re publica necesse
 e vt aliqui vendat talia vel ingrosslo vel i duallū indigentibus
 Et quare no possent vendē cari qz ipsi emēt p̄t labo
 res curas et picula qz tpe medio sustinuerit **P**uta si vīnum ef
 fluxisset **S**i putruisset si mures et glires blada deuorassent
Si ignis cōbussisset et sic de alys pieulis **V**extn hee inten
 cōes hoim sunt examināde nā si quis desidaret seu vellet qz
 vñus modius frumti qz emit p vno floreno ad tantā karistiā
 vñmz qz valēt xxxvij. floꝝ etiam si paupes dīent mori fame
 vel si aliqui diuites tantum emerent de vīnis et frumtis qz
 ex hoc fieret accītalī caristia ex eoꝝ empōe et detencōe
 procul dubio foꝝ et illicitū et procedēt ex radice auaricie et
 in ordīata cupiditate et eēt reprehensibile sicut ecōuerso eēt
 meretoriū et laudabile qz aliqz diues verisil p̄cognoscens
 futurā famē ḡgregaret multa blada vt paupibz in opia pres
 sis ne fame morerent succurrēt aut ḡtis dando aut aliunde
 remisse vendendo paupes no ġuando **R**uis em vellet dice
 qz in nullo cāu illicitū esset prefata bona et osilia cōgregare
Ruis ecēt vellet dice salte rōnabilit qz in oī cāu et cuilibz
 licitū eēt **E**t dī cuilibz p̄t sācdores qz no dīt esse caupones
 seu mercatores emēdo talia et reseruando vt inde ditentur
Damfestū nanqz e ex hystoria gen. qz Joseph vir deo carus
 sanctus in domo pharaonis p̄scius future famis septē annis
 durature fecit prouiliōz singula horrea replēdo ex quo mltas
 gentes fecit regi egyp̄ti subiectas et tributarias vrgente p̄
 muria eos compellente.

Deo gratas.